

Kertomus Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välisistä suhteista
Lissabonin sopimuksen oikeudellisessa kehyksessä

2009–2014
Vuosikertomus 2013–2014

Tämä on suhteista kansallisiin parlamentteihin
vastaavan osaston julkaisu
Johtaja: Christine Verger
Sähköposti: christine.verger@ep.europa.eu
Lainsäädännöllisen vuoropuhelun yksikön päällikkö: Patrizia Maria Prode
Sähköposti: patrizia.prode@ep.europa.eu
Institutionaalisen yhteistyön yksikön päällikkö: Francisco Juan Gomez Martos
Sähköposti: francisco.gomezmartos@ep.europa.eu
Käsikirjoituksen tekijä: Eschel Alpermann
Sähköposti: eschel.alpermann@ep.europa.eu

VUOSIKERTOMUS 2013–2014

SISÄLLYSLUETTELO

Esipuhe

1. Johdanto

2. Tärkeimmät tapahtumat ja suuntaukset parlamenttien välisessä yhteistyössä

2.1 Parlamenttien välinen kokous EU:n talouden ohjauksesta ja hallinnasta

2.2 Keltainen kortti ehdotukselle Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta

2.3 Parlamenttien välisen yhteistyön tiivistäminen yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa (YUTP) sekä yhteisessä turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa (YTPP)

2.4 Euroopan unionin parlamentit globaalissa hallinnossa

3. Parlamenttien institutionaalinen yhteistyö

3.1 Unionin asioita käsittelevien parlamentaaristen elinten konferenssi (COSAC)

3.2 EU:n parlamenttien puhemiesten konferenssi

3.3. Suhteet Euroopan neuvoston parlamentaariseen yleiskokoukseen (PACE)

4. Parlamenttien väliset kokoukset

4.1 Parlamenttien väliset valiokuntakokoukset – asiantuntijoiden tarkempia keskusteluja

4.2 Kahdenväliset vierailut – joustava ja tehokas menetelmä

4.3 Videoneuvottelut – eteneminen

5. Ennakkovaroitusmekanismi – Lissabonin sopimuksen pöytäkirja N:o 2

6. Tiedonvaihdon ja verkottumisen välineet

6.1 Kansanedustuslaitosten välinen EU-tiedon foorumi – IPEX

6.2 Euroopan parlamenttien tutkimus- ja dokumentaatiokeskus – ECPRD

7. Parlamenttien välisten suhteiden suuntauksia 2009–2014

Liitteet

Esipuhe

Vaalikausi on päättymässä, ja siksi haluamme esitellä teille tässä viimeisessä vuosikertomuksessa miten parlamenttien välinen yhteistyö on kehittynyt Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välillä tämän vaalikauden aikana. Tehtyämme yli kaksi vuotta menestyksekkästä yhteistyötä tämä kertomus on viimeinen, jonka me laadimme suhteista kansallisiin parlamentteihin vastaavina varapuheenjohtajina tällä vaalikaudella. Se on myös viimeinen kertomus varapuheenjohtaja Martínezilta, joka jää eläkkeelle palveltuaan 22 vuotta kansallisessa parlamentissa, 15 vuotta Euroopan parlamentissa ja useita vuosia parlamenttien välisissä tehtävissä, kuten WEU:n parlamentaarisen yleiskokouksen varapuheenjohtajana ja Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen varapuheenjohtajana ja puheenjohtajana. Toisin sanoen, nyt on oikea hetki tarkastella saavutuksia Lissabonin sopimuksen voimaantulosta tämän vaalikauden loppuun ja siirtää vastuu uudestaan valittavalle Euroopan parlamentille.

Parlamenttien välinen yhteistyö on edistynyt pitkälle Euroopan tulevaisuutta käsitelleestä valmistelukunnasta ja on vahvistunut todella paljon viime vuosina. Se näkyy varsinkin siinä, että parlamenttien välisiä valiokuntakokouksia on järjestetty ennätysmäärä Euroopan parlamentin tiloissa, ja niissä on käynyt yli 1500 kansallisten parlamenttien jäsentä neljän viime vuoden aikana, ja Euroopan parlamentti on ryhtynyt jälleen järjestämään valiokuntien yhteiskokouksia yhdessä puheenjohtajaparlamentin kanssa. Siitä osoittavat myös entistä useammat vertailupyynnöt, joita Euroopan parlamenttien tutkimus- ja dokumentaatiokeskus käsittelee, ja se, että kansalliset parlamentit hyväksyvät IPEXin entistä laajemmin EU-tiedon foorumina, sekä EU:n parlamenttien puhemiesten konferenssin päättäväisyys, kun se on perustanut kaksi uudenmuotoista erikoistunutta parlamenttien välistä kokousta.

Kahtena viime vuonna EU:n puhemieskonferenssin merkitys on kasvanut, mikä johtuu asemasta, joka kansallisten parlamenttien asemaa koskevan pöytäkirjan (N:o 1) 9 artiklassa annetaan parlamenttien väliselle yhteistyölle, ja se on näyttänyt suuntaa parlamenttien välisten suhteiden tulevaisuudelle. Puhemieskonferenssi on päässyt sopimukseen kahdesta uudesta muodosta parlamenttien välisessä valvonnassa YUTP/YTTP:n alalla WEU:n parlamentaarisen yleiskokouksen lakkauttamisen jälkeen ja talouden ohjauksesta ja hallinnasta vuosina 2012 ja 2013 vastapainoksi suuntaukselle, joka koskee hallitusten välistä päätöksentekoa jäsenvaltioiden kesken. Ensimmäiset tällaiset parlamenttien väliset kokoukset (IPC) tukevat näkemystä, jonka mukaan parlamentaarinen valvonta ja demokratisaatio edistyvät. COSACin tai puhemieskonferenssin lisäksi parlamenttien välisten foorumien uusi ”toinen sukupolvi” kokoaa yhteen omien alojensa asiantuntijoita. Kun foorumilla nostetaan esiin asioita ja keskustellaan julkisesti asioista, joista EU:ssa on tähän saakka päätetty nopeasti suljettujen ovien takana, se voi edistää eurooppalaista julkisuutta poliittisten keskustelujen alalla. Puuttumatta Euroopan parlamentin toimivaltaan jää nähtäväksi voivatko parlamenttien väliset kokoukset lisätä EU:n politiikan demokraattista vastuuta ja parlamentaarista valvontaa.

Tässä uudessa ympäristössä COSAC, joka vietti 50-vuotisjuhlakokoustaan Vilnassa vuonna 2013, on kohdannut joitakin vaikeita haasteita. Tämä johtuu osittain sen kokoonpanosta – lähinnä yleishenkilöitä EU-asioiden valiokunnista – ja osittain sen institutionalisoidusta luonteesta ja tiukoista menettelysäännöistä. Sen sijaan että se tarjoaisi riittävästi tilaa parlamenttien väliselle vaihdolle ja keskusteluille, jotka ovat COSACin sääntöjen mukaiset tarkoitukset, siitä on tullut pikemminkin jäsenvaltioiden ja EU:n johtohenkilöiden foorumi, jossa he esittävät näkemyksiään parlamenttien jäsenistä. Pääministerit, ministerit, Euroopan

komission jäsenet ja muut johtajiston edustajat muodostavat nyt lähes kaksi kolmasosaa puhujista. Parlamentin jäsenet, jotka esittelevät keskustelun muodostavat toisaalta vain 16 prosenttia pääpuhujista ja ovat siten poikkeus. Ainakin viime kerroilla Euroopan parlamentin valtuuskunta on onnistunut vakuuttamaan COSACin puheenjohtajatroikan kutsumaan joitakin Euroopan parlamentin jäseniä, omien alojensa asiantuntijoita, tuomaan tietoa keskusteluihin. Se on saanut aikaan vilkkaita parlamenttien välisiä keskusteluja, jotka osoittavat mikä olisi mahdollista, jos niin halutaan.

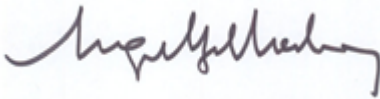
Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamista koskevan Lissabonin sopimuksen pöytäkirjan N:o 2 määräysten soveltaminen on lisännyt parlamenttien tietoisuutta EU:n lainsäädäntöesityksistä varhaisessa vaiheessa, vaikka parlamentit/kamarit ovat tehneet muutoksia sisäisiin sääntöihinsä hyötyäkseen tästä ”ennakkovaroitusjärjestelmästä” eri tavoin ja erilaisin tuloksin. Vain kaksi ”keltaista korttia”, joilla kansalliset parlamentit käynnistivät pakollisen tarkistusmenettelyn, josta määrätään pöytäkirjassa N:o 2, osoittavat sen, että kansalliset parlamentit eivät ole estäneet EU:n lainsäädäntöesitysten tekoa. Päinvastoin kansallisten parlamenttien lukuisat esitykset, jotka koskevat säädösesitysten sisältöä, verrattuna varsin harvoihin perusteluihin lausuntoihin, jotka koskevat toissijaisuusperiaatetta (suhteessa noin 4,5:1), osoittaa kasvavaa kiinnostusta osallistua aktiivisesti poliittiseen keskusteluun EU:ssa.

Kun parlamenttien väliset valiokuntakokoukset (ICM) ovat viime vuosina käsitelleet asioita lainsäädännön varhaisessa vaiheessa (erityisesti asioita, jotka liittyvät monivuotisen rahoituskehityksen hyväksymiseen, esimerkiksi EU:n politiikan suuret uudistukset, kuten aluepolitiikka, maatalous ja kalastus, sekä monivuotiset meno-ohjelmat) parlamenttien välisten valiokuntakokousten käyttö lainsäädäntöä edeltävään vuoropuheluun kansallisten parlamenttien kanssa väheni vuonna 2013, mikä johtui myös tällaisten komission ehdotusten vähenemisestä. Euroopan parlamentti ei kuitenkaan osallistu aktiivisesti lainsäädäntöä edeltävään poliittiseen vuoropuheluun komission ja kansallisten parlamenttien välillä (niin sanottu Barroson aloite) eikä seuraa sitä järjestelmällisesti. Kaiken kaikkiaan asiantuntijoiden väliset kokoukset ovat lisääntyneet Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen niin, että parlamenttien välisiä valiokuntakokouksia (ICM) oli vuosina 2010–2014 jo 58, lisäksi järjestettiin kuusi parlamenttien välistä tapaamista (JPM) ja viisi valiokuntien yhteiskokousta (JCM). Vuosien mittaan parlamenttien välisistä valiokuntakokouksista on tullut kokousten perusmuoto koko valiokuntien kokouksille kansallisten parlamenttien kanssa, mutta se ei ole sulkenut pois muita muotoja kuten vain valiokuntien puheenjohtajille lähetetyt kutsut tai pysyvät kutsut kansallisille parlamenteille. Muoto, jota tutkitaan edelleen nykyisten teknisten mahdollisuuksien mukaan Euroopan parlamentissa ja joissakin kansallisissa parlamenteissa, on videoneuvottelujen käyttö, mikä mahdollistaisi entistä enemmän kokouksia asiantuntijoiden välisen vaihdon erityistarpeisiin, esimerkiksi esittelijöiden välillä.

Tosiasioita ja lukuja sisältävien raporttien lisäksi esittelemme tässä kertomuksessa muutamia parlamenttien välisten suhteiden suuntauksia, jotka ovat kehittyneet viime vuosina, eli kansallisten parlamenttien entistä tiiviimpi virallinen osallistuminen EU:n institutionaalisen rakenteen puitteissa, alakohtaisen yhteistyön institutionaalisempien muotojen kehittyminen Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välillä ja tarve pohtia COSACin asemaa ja luonnetta parlamenttien välisen keskustelun foorumina. Suuntauksena on vähentää suuria kokouksia, joissa käsitellään laajoja poliittisia kysymyksiä mutta joiden suora vaikutus käynnissä olevaan parlamentaariseen toimintaan on rajallinen, ja lisätä erikoistuneita kokouksia erityisistä politiikanaloista tai lainsäädäntöesityksistä. Sitten on vielä uutena

keksintönä joustavat ja tilaustyönä toteutettavat tapaamismuodot, joita tuetaan teknisesti videoneuvottelujen avulla.

Uusi Euroopan parlamentti kohtaa parlamenttien välisen yhteistyön alalla uusia haasteita, jotka johtuvat yhä tiukkenevista taloudellisista olosuhteista, kasvavasta kansainvälisestä kilpailusta, geostrategisesta ja poliittisesta epävakaudesta sekä ilmeisestä kansalaisten apatiasta ja pettymyksestä nykyiseen Euroopan yhdentymisprosessiin. Erityisesti viimeksi mainitun alalla parlamentaarinen yhteistyö voi auttaa elvyttämään Eurooppa-hankkeen. Demokratiaa ei voida pakottaa ylhäältä päin vaan se voi kukoistaa vain, kun kansalaiset osallistuvat prosessiin ja kun kaikki instituutiot – kaikilla tasoilla – harjoittavat oikeuksiaan ja vastuutaan tehokkaasti ja johdonmukaisesti. Olennaista tässä on periaate, että parlamentaarista valvontaa ja vastuuta harjoitetaan sillä tasolla missä päätökset tehdään. Jännitteet ja erimielisyydet ovat aina väistämättömiä. Tärkeintä on kuitenkin tahto tehdä rakentavaa yhteistyötä haasteiden voittamiseksi ja ohjata Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden politiikkaa kohti unionin perusperiaatteita ja päätavoitteita, kuten SEU:n 2 ja 3 artiklassa todetaan.

Miguel Ángel Martínez
varapuheenjohtaja

Othmar Karas
varapuheenjohtaja

1. Johdanto

Kolmannen kerran Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen me esitämme teille vuosikertomuksen Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välisten suhteiden kehityksestä. Toisin kuin edellisissä versioissa, vuosikertomuksessa 2013–2014 ei keskitytä raportointikauden kehitykseen. Sen sijaan siinä esitellään pitemmän aikavälin suuntauksia ja näkymiä parlamenttien välisessä yhteistyössä. Nyt kun lähestymme tämän vaalikauden loppua ja on kulunut neljä vuotta siitä, kun Lissabonin sopimuksen uudet määräykset, jotka koskevat parlamenttien välistä yhteistyötä ja kansallisten parlamenttien asemaa, tulivat voimaan, on aika analysoida uuden perussopimuksen täytäntöönpanon edistymistä. Tätä tarkoitusta varten tämän vuoden kertomuksen loppuun on lisätty kappale, joka koskee parlamenttien välisten suhteiden suuntauksia kaudella 2009–2014.

2. Tärkeimmät tapahtumat ja suuntauksat parlamenttien välisessä yhteistyössä

2.1 Parlamenttien välinen kokous EU:n talouden ohjauksesta ja hallinnasta

Viimeaikainen kehitys EU:n talouden ohjauksessa ja hallinnassa on muuttanut EU:n hallintotapaa huomattavasti. Tällaista kehitystä ovat esimerkiksi hallitusten välinen sopimus vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta (vakaussopimus/”finanssipoliittinen sopimus”) sekä monet lainsäädäntötoimet – niin kutsutut ”talouspolitiikan ohjauspaketti” ja ”budjettikuripaketti” – reaktiona talous- ja rahoituskriisiin. Samaan aikaan kyseinen kehitys on nostanut esiin monia huolia erityisesti demokraattisesta legitimiudesta ja vastuusta. Samalla kun nämä peruseriaatteen on taattava päätösten teon ja täytäntöönpanon tasolla, Euroopan parlamentti on jo pitkään katsonut, että parlamenttien välisellä yhteistyöllä on tässä suhteessa tärkeä täydentävä tehtävä¹. Talouden ohjausta ja hallintaa käsittelevien Euroopan parlamentin valiokuntien (talous- ja rahoasioiden valiokunnan (ECON), budjettivaliokunnan (BUDG) ja työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan (EMPL)) aloitteesta ja EU:n puhemieskonferenssin tuella Euroopan parlamentti järjesti helmikuussa 2012 parlamenttien välisen kokouksen talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta.

Vuotta myöhemmin tammikuussa 2013 kokousta kehitettiin edelleen, ja se nimettiin uudelleen Euroopan parlamentaariseksi viikoksi eurooppalaisesta ohjausjaksosta. Kolme parlamenttien välistä valiokuntakokousta, jotka järjestettiin kyseisen viikon puitteissa, olivat menestyneimmät kokoukset osallistujamäärän osalta, kun niihin osallistui yli 100 jäsentä parlamenttien 33 kamarista (26 jäsenvaltiosta) ja 70 Euroopan parlamentin jäsentä. Keskusteluissa keskityttiin eurooppalaiseen ohjausjaksoon, demokratiaan ja toissijaisuuseriaatteen, eurooppalaisen ohjausjakson vaikutukseen julkisen talouden säästötoimiin ja kasvunäkymiin, nuorisotyöttömyyden torjuntaan, talouden sopeutusohjelmien sosiaalisiin vaikutuksiin jäsenvaltioissa, jotka ovat taloudellisissa vaikeuksissa, sekä EU:n talousarvion asemaan eurooppalaista ohjausjaksoa koskevien jäsenvaltioiden tavoitteiden saavuttamisessa.

Kirjeessä, joka on lähetetty kaikille kansallisten parlamenttien puhemiehille tapahtuman jälkeen, Euroopan parlamentin puhemies Schulz korostaa, että keskusteluissa ”osallistujat pystyivät keskustelemaan erittäin rakentavassa ilmapiirissä ja aidossa yhteistyön hengessä

¹ Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. joulukuuta 2011 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: johdanto-osan E, F ja J kappale.

ohjausjakson eri painopisteistä ja politiikanaloista sekä oppimaan toisten kokemuksista kehittää niitä ja panna ne täytäntöön”, mikä ”vahvistaa eurooppalaisen ohjausjakson demokraattista ulottuvuutta jäsenvaltioiden ja EU:n tasolla”.

Tällä välin vakaussopimuksessa määrätään, että on järjestettävä parlamenttien välinen kokous, jossa ”...keskustellaan budjettipolitiikasta ja muista perussopimukseen liittyvistä asioista”². Nikosiassa huhtikuussa 2013 pidetyssä puhemieskonferenssissa tehtiin sopimus vakaussopimuksen 13 artiklan määräysten täytäntöönpanosta. Tämä avaa uusia mahdollisuuksia parlamentaarille valvonnalle tehostamalla parlamenttien välistä yhteistyötä talouden ohjauksen ja hallinnan puitteissa. Joka syksy neuvoston puheenjohtajavaltion parlamentti järjestää tiloissaan yhden kokouksen. Toisen järjestävät yhdessä Euroopan parlamentti ja neuvoston puheenjohtajavaltion parlamentti joka vuoden alussa Euroopan parlamentin tiloissa Brysselissä.

Tämän sopimuksen mukaisesti ensimmäinen 13 artiklan kokous pidettiin Vilnassa 16.–17. lokakuuta 2013. Parlamentin jäsenet keskustelivat monista aiheista, jotka liittyvät EU:n talouden ohjaukseen ja hallintaan, kuten kriisin jälkeisen talouden ohjauksen ja hallinnan kehys, pankkiunioni ja EU:n taloudellinen integraatio ja julkisen talouden vakauttaminen ja Euroopan rakenneuudistukset.

Toisen talouden ohjausta ja hallintaa koskevan kokouksen järjestivät yhdessä Euroopan parlamentti ja Kreikan parlamentti 20.–22. tammikuuta 2014 Euroopan parlamentin tiloissa Brysselissä. Kokoukseen osallistui ennätysmäärä osallistujia. Noin 150 kansallisten parlamenttien jäsentä, 60 Euroopan parlamentin jäsentä ja lisäksi 100 virkamiestä kansallisista parlamenteista osallistui kolmipäiväiseen tapahtumaan, jossa oli tilaisuus keskustella aiheista, jotka vaihtelivat *tehostetusta julkisen talouden valvonnasta talous- ja rahaliitossa talouden sopeutusohjelmien demokraattiseen legitiimiyteen*. Kuten aikaisempinakin vuosina kokouksessa oli yhdistetty useita täysistuntoja ja samanaikaisia talous- ja raha-asioiden valiokuntien, budjettivaliokuntien ja työllisyyden ja sosiaali-asioiden valiokuntien kokouksia. On syytä panna merkille, että Euroopan parlamentin virallisessa kalenterissa vuodelle 2014 on uutuuksia eli siinä on nyt merkittynä erityinen viikko, ”Euroopan parlamentaarinen viikko”, jonka aikana tapahtuma järjestetään. Seuraava vakaussopimuksen 13 artiklan kokous on määrä pitää Roomassa syksyllä 2014.

2.2 Keltainen kortti ehdotukselle Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta

Lissabonin sopimusta kutsutaan usein ”parlamenttien sopimukseksi” eikä vähiten siksi, että pöytäkirja N:o 2 antaa kansallisille parlamenteille oikeuden valvoa, noudattavatko EU:n lainsäädäntöesitykset toissijaisuusperiaatetta. Vuonna 2012, ensimmäistä kertaa Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen, komission ehdotus käynnisti niin kutsutun ”keltaisen kortin” menettelyn, eli lainsäädäntöä antavan toimielimen oli tarkasteltava asiaa uudelleen. Komissio päätti syyskuussa 2012, että se peruuttaa niin kutsutun ”Monti II” -ehdotuksensa. Syynä ei kuitenkaan ollut toissijaisuusperiaatteen vastaisuus, vaan komissio ilmoitti tullessaan siihen lopputulokseen, että ehdotus ei todennäköisesti saisi taakseen hyväksyntään tarvittavaa riittävää poliittista tukea Euroopan parlamentissa ja neuvostossa.

² Vakaussopimuksen 13 artikla.

Vuonna 2013 pakollinen tarkistusmenettely (”keltainen kortti”) käynnistettiin toisen kerran. Kansallisilta parlamenteilta/kamareilta saatiin 13 perusteltua lausuntoa ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta.³

Perustelluissa lausunnoissa esitettiin useita vastalauseita esitykseen: komissio ei ollut noudattanut olennaisia menettelyvaatimuksia eli se ei ollut sisällyttänyt perusteluihinsa yksityiskohtaista selontekoa; esityksessä ei ollut todistettu Euroopan syyttäjänviraston perustamisen lisäarvoa jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien toimintaan verrattuna; näkemys, jonka mukaan Euroopan syyttäjänviraston ”ylikansallinen malli” rajoittaisi kohtuuttomasti jäsenvaltioiden nykyistä riippumattomuutta rikoslainsäädännön alalla ja halu vahvistaa nykyisiä yhteistyön muotoja, kuten OLAFia, tai ottaa käyttöön ennaltaehkäiseviä toimia EU:n rahastojen soveltamisen suhteen.

Kuukauden sisällä komissio antoi analyysinsä perustelluista lausunnoista.⁴ Kussakin tapauksessa se päätteli, että sen ehdotus noudatti toissijaisuusperiaatetta. Komissio päätteli näin ollen yleisesti, ettei ehdotusta tarvitse vetää pois tai muuttaa ja että ehdotus jäisi voimaan. Komissio kuitenkin lisäsi, että se ottaa perustellut lausunnot huomioon lainsäädäntöprosessissa. Euroopan parlamentti on äskettäin hyväksynyt kantansa ensimmäisessä käsitellyssä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön perusteella.⁵

2.3 Parlamenttien välisen yhteistyön tiivistäminen yhteisessä ulko- ja turvallisuuspolitiikassa (YUTP) sekä yhteisessä turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa (YTPP)

Varsovassa vuonna 2012 pidetyn EU:n puhemieskonferenssin päätelmien mukaisesti ensimmäinen yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YUTP) ja yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (YTPP) koskeva parlamenttien välinen kokous pidettiin Pafoksessa (Kypros). Siellä päätettiin tulevien kokousten työmenetelmistä, esimerkiksi valtuuskuntien koosta, Euroopan parlamentin osallistumisesta kokousten järjestämiseen ja niiden järjestämistiheydestä.

Vuonna 2013 pidettiin toinen ja kolmas YUTP/YTPP:tä koskeva kokous: Irlannin *Houses of the Oireachtas* järjesti Dublinissa 24.–25. maaliskuuta kokouksen, jossa keskityttiin konfliktien ehkäisyyn, kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan Afrikan sarven tilanteeseen ja Lähi-idän rauhanprosessiin, ja Liettuan *Seimas* järjesti 4.–6. syyskuuta Vilnassa kokouksen, jossa keskityttiin itäiseen kumppanuuteen sekä Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2013 pidettävään puolustusta ja Syyriaa koskevaan kokoukseen.

Ennen kumpaakin kokousta Euroopan parlamentti teki tiivistä yhteistyötä puheenjohtajaparlamentin kanssa kokouksen järjestelyissä (ohjelma ja kutsutut puhujat) ja osallistui päätelmien laadintaan sekä nykyisen työjärjestyksen tarkistusta koskevaan työhön.

³ COM(2013)0534. Perustellut lausunnot saivat 18 ääntä 56:sta, mikä ylitti kynnyksen, joka vaaditaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen soveltamisalaan kuuluville säädösluonnoksille (SEUT-sopimuksen 76 artiklan mukaan).

⁴ COM(2013)0851, tiedonanto 27. marraskuuta 2013.

⁵ Euroopan parlamentin kanta hyväksyttiin ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014 tavoitteena hyväksyä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o .../2014 eräiden oikeusalan säädösten, joissa säädetään valvonnan käsittelevän sääntelymenettelyn käyttämisestä, mukauttamisesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaan, P7_TC1-COD(2013)0220.

EU:n puhemieskonferenssin päätösten ja ensimmäisen parlamenttien välisen kokouksen päätelmien mukaisesti tilapäinen tarkastelukomitea tekee tällä hetkellä alustavaa arviota kyseisten kokousten käytännön järjestelyistä ja aikoo jättää ehdotuksia käsiteltäväksi puhemieskonferenssille, joka pidetään Roomassa keväällä 2015. Näiden suositusten keskeisenä ajatuksena on tehdä työtä kokouksen kehittämiseksi sen nykyisen työjärjestyksen perusteella, esimerkiksi varmistaa entistä keskittyneemmät keskustelut, kehittää samanaikaisia seminaareja ja tuottaa entistä lyhyempiä toimintaa koskevia päätelmiä. Edelleen keskustellaan ehdotuksista, jotka menevät siihen suuntaan, että kokouksesta kehitetään täysimittainen parlamentaarinen yleiskokous. Tukholmassa vuonna 2010 pidetyn EU:n puhemieskonferenssin päätelmien mukaisesti Euroopan parlamentti ei kannata tällaisia muutoksia.

2.4 Euroopan unionin parlamentit globaalissa hallinnossa

Viime vuosikymmeninä hallitukset ovat luoneet monia kansainvälisiä järjestöjä ja epävirallisia ryhmiä. Monissa näistä elimistä hallitukset tai niiden edustajat tekevät päätöksiä tai omaksuvat poliittisia suuntauksia, jotka vaikuttavat ihmisten elämään kaikkialla maailmassa. Globaalialla hallintoa ei saa jättää vain hallituksille ja diplomaateille, vaan myös kansalaisten ja heidän vaaleilla valittujen edustajiensa on osallistuttava siihen. Parlamenttien jäsenten on oltava mukana tässä prosessissa. Vaikka viime aikoina on saavutettu edistystä, ja monilla näistä järjestöistä on jonkinlainen parlamentaarinen ulottuvuus, nykytilanne on vielä kaukana tyydyttävästä.

Sen takia suhteista kansallisiin parlamentteihin vastaavat Euroopan parlamentin varapuhemiehet Miguel Angel Martínez ja Othmar Karas järjestivät parlamentaarisen foorumin aiheesta ”EU:n parlamentit globaalissa hallinnossa”. Tapahtuma järjestettiin 18. helmikuuta 2014 Euroopan parlamentin tiloissa Brysselissä. Siihen osallistui 28 kansallisten parlamenttien jäsentä 16 parlamentin kamarista 14 maassa, 8 Euroopan parlamentin jäsentä sekä EU:n toimielinten, kansainvälisten järjestöjen ja kansalaisjärjestöjen edustajia.

Vilkaassa keskustelussa kokouksen osanottajat keskustelivat parlamenttien asemasta ja demokratiasta ”globaalien sisäpolitiikan” aikana, Euroopan parlamentin toiminnasta ylikansallisissa organisaatioissa ja kansainvälisillä foorumeilla ja esittelivät globaaleja aloitteita ja verkostoja, jotka kokoavat yhteen parlamenttien jäseniä, jotka työskentelevät samojen aiheiden parissa.⁶

3. Parlamenttien institutionaalinen yhteistyö

3.1 Unionin asioita käsittelevien parlamentaaristen elinten konferenssi (COSAC)

Vuonna 2013 COSAC, unionin asioita käsittelevien parlamentaaristen elinten konferenssi, joka perustettiin marraskuussa 1989 Pariisissa, piti 50-vuotisjuhlatäysistunnon Vilnassa. COSACin tekee ainutlaatuiseksi se, että se on ainoa parlamenttien välinen foorumi, joka on vahvistettu Lissabonin sopimuksessa (pöytäkirja N:o 1). Sen valtion, jolla on neuvoston kiertävä puheenjohtajuus, kansallinen parlamentti on johtavassa asemassa COSACin suunnan ja työn määrittelyssä. Sitä tukee puheenjohtajatroikka, jonka pysyvä jäsen Euroopan

⁶ Kaikki kokousasiakirjat ja taustatiedot ovat saatavilla kokouksen verkkosivustolla <http://www.europarl.europa.eu/webnp/cms/pid/1983>.

parlamentti on, ja se voi luottaa Euroopan parlamentissa toimivan pienen sihteeristön organisatoriseen tukeen kansallisesta parlamentista komennetun virkamiehen johdolla ("pysyvä jäsen").

Suuntaus kohti yhteisymmärrykseen perustuvaa lähestymistapaa, jota on noudatettu siitä lähtien kun Puola toimi COSACin puheenjohtajana vuonna 2011, vahvistettiin vuonna 2013. Irlannin ja Liettuan puheenjohtajakaudella Euroopan parlamentti antoi huomattavan panoksen COSACin työhön. Dublinissa ja Vilnassa pidetyissä täysistunnoissa useat Euroopan parlamentin jäsenet toimivat aktiivisesti. Irlannin Oireachtas ja Liettuan Seimas kutsuivat Euroopan parlamentin jäseniä pääpuhujiksi COSACin XLIX ja L täysistuntoon, ja yksi Euroopan parlamentin jäsen oli ensimmäinen vastaaja. Heidän puheensa ja vastauksensa yleisön kysymyksiin auttoivat käymään todella eurooppalaisen ja interparlamentaarisen keskustelun aiheista kuten kehitysyhteistyöpolitiikka, Euroopan parlamentin vaalit 2014, demokraattinen legitiimiyys EU:ssa, Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpano sekä laajentuminen ja naapuruuspolitiikka. Euroopan parlamentin valtuuskunnat Dublinissa ja Vilnassa sisälsivät jäseniä useista Euroopan parlamentin valiokunnista, minkä ansiosta esityslistan aiheita käsitelleet Euroopan parlamentin jäsenet pystyivät puhumaan omista erikoisaloistaan.

Voimme myös tyytyväisenä todeta, että muutkin parlamentit osallistuivat innoissaan keskusteluihin ja tekivät COSACin keskusteluista erittäin vilkkaita. Kun pääpuhujat tulivat kansallisista parlamenteista ja Euroopan parlamentista, COSACin keskustelujen interparlamentaarista luonnetta edistettiin selvästi. Myös Euroopan parlamentin entinen puhemies Pat Cox oli kutsuttu Vilnaan, missä hän antoi vahvan todistuksen Euroopan parlamentin parlamentaarisesta diplomatiasta, josta esimerkkinä oli hänen matkansa Ukrainaun, mikä toi uuden vivahteen parlamenttien väliseen keskusteluun.

Kumpikin puheenjohtajaparlamentti teki onnistuneita yrityksiä innovoida ja uudistaa COSACin kokousten muotoa muun muassa ottamalla käyttöön paneelikeskustelut, tarjoamalla foorumin vähemmistöryhmiä edustaville nuorille kansalaisille ja lisäämällä ohjelmaan (suosittuja ja vilkkaita) epävirallisia lounasistuntoja parlamentin käytännöistä valikoivassa EU:n valvonnassa ja kansallisten parlamenttien asemasta EU:n päätöksenteon muokkaamisessa ja valvonnassa. Tavallisten COSACin kokousten lisäksi puheenjohtajavaltio Liettua järjesti useita oheistapahtumia, kuten "Itämeren parlamentaarinen foorumi" ja ensimmäinen "COSACin naisten foorumi", jota voitaisiin kehittää edelleen tulevaisuudessa.

Ennen COSACin täysistuntoja on perinteisesti järjestetty tärkeimpien poliittisten ryhmien kokoukset, joiden puheenjohtajina ovat toimineet Euroopan parlamentin valtuuskunnan puheenjohtajat. Puheenjohtajavaltio Liettua pyysi ensimmäistä kertaa kansallisista parlamenteista tulevia COSACin edustajia ilmoittamaan puoluejäsenyytensä rekisteröitymisen yhteydessä, mikä helpotti ryhmäkokousten järjestämistä ja lisäsi osanottoa huomattavasti. COSACin L kokouksen pöytäkirja oli ensimmäinen, jossa ilmoitettiin puhujien puoluejäsenyys, mikä edisti COSACin politisointia.

COSACin kokouksissa ja kaksi kertaa vuodessa ilmestyvissä kertomuksissa kerrottiin vuonna 2013 monen kansallisen parlamentin olevan pettynyt siihen, ettei voi osallistua riittävästi EU:n asioihin, tämä koskee myös heidän valtaansa valvoa omaa hallitustaan. Kyseiset parlamentit haluavat välttämättä osallistua tiiviimmin EU:n päätöksentekoprosessiin sekä erityisesti lainsäädäntöprosessiin muuttamalla perussopimusta tai ilman muutoksia. Tämän seurauksena Euroopan parlamentin valtuuskunnan, joka edustaa EU:n toimielintä, oli

todettava kerta toisensa jälkeen, että EU:n perussopimuksia on noudatettava. Sen oli myös muistutettava kansallisia parlamentteja kananottojen ja päätelmien hyväksymisen yhteydessä, että myös Euroopan parlamentti on COSACin jäsen ja että sen seurauksena hyväksytyissä teksteissä on kunnioitettava Euroopan parlamentin asemaa ja oikeuksia unionin toimielimenä. Kun tämä lähestymistapa epäonnistui, Euroopan parlamentin valtuuskunnan oli sanouduttava irti tehdyistä päätöksistä korostamalla, että se torjui ”kaikki esitykseen [...] sisältyvien ehdotusten tulkinnat, jotka eivät noudata perussopimusten kirjainta ja henkeä [...] sekä jäsenvaltioiden ja EU:n parlamentaaristen instituutioiden vallitsevaa tasapainoa”.

3.2 EU:n parlamenttien puhemiesten konferenssi

EU:n parlamenttien puhemiesten konferenssi on parlamenttien välisen yhteistyön johtoelin, ja se kokoontuu joka kevät siinä maassa, joka toimii Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajana edellisvuoden toisella puoliskolla. EU:n puhemieskonferenssin mukana olevien valtioiden pääsihteerit kokoontuvat valmistelevaan kokoukseen ennen puhemieskonferenssi-kokousta.⁷

EU:n puhemieskonferenssi, joka pidettiin Nikosiassa 21.–23. huhtikuuta 2013 ja johon puhemies Martin Schulz osallistui aktiivisesti, pääsi sopimukseen vakaussopimuksen 13 artiklan täytäntöönpanon yksityiskohdista (→ 2.1).

Keskustellessaan EU:n kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin asemasta demokratian ja ihmisoikeuksien edistämiseksi kolmansissa maissa puhemiehet korostivat sitä, että vertaiskumppanuus ja -apu voisi auttaa perustamaan hyvin toimivia parlamentteja, joille ominaista on keskinäinen ja vastavuoroinen kunnioitus, yhdenvertainen ja tehokas edustus, avoimuus, vastuuvellollisuus ja tehokkuus kansallisesti ja kansainvälisesti. Puhemiehet kannustivat kansallisia parlamentteja ja Euroopan parlamenttia jatkamaan toimintaansa tällä alalla, mukaan luettuna tekninen apu, vaihto ja kumppanuusohjelmat.

Puhemiehet keskustelivat myös siitä, miten saada kansalaiset lähemmäs Euroopan unionia ja päättelivät, että parlamenttien olisi toimittava välittäjinä keskusteluissa EU-asioista (kansallisella sekä parlamenttien välisellä tasolla) ja että parlamenttien väliseen yhteistyöhön pitäisi kuulua tiedonvaihto siitä, miten voidaan parantaa kansalaisten tietoja heidän oikeuksistaan ja yleensä EU-aiheista. Puhemiehet korostivat erityisesti tarvetta kannustaa kansalaisia harjoittamaan vaalioikeuksiaan ja tarvetta varmistaa, että EU:n tasolla tehtyjen päätösten merkitys ja vaikutus kansalaisten elämään on heille täysin selvä, jotta he osallistuisivat Euroopan parlamentin vaaleihin.

Kysymyksessä siitä, mitä parlamentit voisivat tehdä vahvistaakseen sosiaalista koheesiota säästötoimien aikana, puhemiehet korostivat, että Euroopan unionin parlamenttien on varmistettava, että eurooppalaisen ohjausjakson täytäntöönpano tapahtuu demokraattisesti ja avoimesti demokraattisen vastuun periaatetta noudattaen. Parlamenttien olisi myös oltava tiiviisti mukana muotoilemassa ja panemassa täytäntöön puitteita suurille taloudellisille ja sosiaalisille uudistuksille kansallisella tasolla.

Puhemiehet suhtautuivat myönteisesti myös uusiin pyrkimyksiin ja keinoihin, joilla pyritään edistämään IPEXiä (→ 6.1) EU:n jäsenvaltioiden parlamenttien ja EU:n toimielinten välisen

⁷ Kaikki EU:n puhemieskonferensseihin ja pääsihteerien valmisteleviin kokouksiin liittyvät asiakirjat ovat saatavilla IPEXin verkkosivustolla osoitteessa www.ipex.eu.

tiedonvaihdon tärkeimpänä teknisenä tukivälineenä. He hyväksyivät ehdotuksen, että IPEX ylläpitää dokumentaatiota tulevista parlamenttien välisistä kokouksista (→2.1 ja 2.3) nykyisen puhemieskonferenssin verkkosivuston ohella.

3.3. Suhteet Euroopan neuvoston parlamentaariseen yleiskokoukseen (PACE)

Euroopan parlamentin ja Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen vuonna 2007 allekirjoittama sopimus velvoittaa elimiä kehittämään yhteistyötä ja koordinoimaan toimintaa. Kumpikin elin muutti vastaavasti työjärjestystään ja asetti painopisteen tehokkaisiin työsuhteisiin kummankin osapuolen toimivaltaisten valiokuntien välillä. Myös Euroopan parlamentin puheenjohtajakokous on keskustellut säännöllisesti PACEn puheenjohtajakomitean kanssa suhteiden seuraamiseksi ja parannusten löytämiseksi. Euroopan parlamentin valiokuntien ja PACEn edustajien niin kutsuttu epävirallinen yhteiselin päätti menettelystä, joka koskee Euroopan parlamentin osallistumista tuomarien nimittämiseen Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen.

Useassa yhteydessä on kuitenkin todettu, että sopimusten ja julkilausumien henki muuttui aivan liian harvoin konkreettiseksi toiminnaksi. Erityisesti perusoikeuksien valvontaan liittyy riski, että kaksi elintä muodostaa päällekkäisiä rakenteita ja normeja. Euroopan unionin liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen tarjoaa kuitenkin hyvän mahdollisuuden välttää riski ajautua liian syvälle haitalliseen kilpailuun.

Erimielisyys EU:n ministerineuvostossa on edelleen viivästyttänyt Euroopan unionin liittymistä Euroopan ihmisoikeussopimukseen. Toivottavasti se toteutuu vuonna 2014. Siinä tapauksessa se muodostaa mahdollisuuden tehdä entistä tiiviimpää yhteistyötä Euroopan parlamentin ja Euroopan neuvoston välillä poliittisella ja hallinnollisella tasolla. Puheenjohtajakokouksen ja parlamentaarisen yleiskokouksen poliittisten ryhmien puheenjohtajakomitean kokous 9. tammikuuta 2014 korosti tarvetta lisätä täydentävyyttä ja synergioita kahden elimen välillä yhteisissä asioissa. Puhemies Schulz kannatti parlamentaarisen yleiskokouksen talvi-istunnossa 2014 entistä tiiviimpää ja kestävämpää yhteistyötä erityisesti vaalitarkkailun alalla.

4. Parlamenttien väliset kokoukset

4.1 Parlamenttien väliset kokoukset – asiantuntijoiden tarkempia keskusteluja

Viime vuosina on kehitetty kolme päämuotoa parlamenttien välisille kokouksille foorumien tarjoamiseksi tietojen ja näkemysten vaihdolle valituista aiheista. Parlamenttien väliset valiokuntakokoukset (ICM) ovat kokouksia, jotka järjestetään yhden tai useamman Euroopan parlamentin valiokunnan aloitteesta suhteista kansallisiin parlamentteihin vastaavan osaston avulla. Niissä kokoontuvat erikoistuneiden Euroopan parlamentin valiokuntien ja vastaavien kansallisten parlamenttien valiokuntien jäsenet. Näitä kokouksia ei pidä sekoittaa valiokuntien yhteiskokouksiin (Joint Committee Meetings, JCM) eikä yhteisiin parlamentaarisiiin kokouksiin (Joint Parliamentary Meetings, JPM), jotka Euroopan parlamentti järjestää yhdessä Euroopan unionin puheenjohtajavaltion parlamentin kanssa. Yhteisissä parlamentaarisisissa kokouksissa käsitellään laajoja poliittisia aiheita, kun taas valiokuntien yhteiskokoukset ovat Euroopan parlamentin alakohtaisten valiokuntien ja kansallisten parlamenttien valiokuntien kokouksia, joissa käsitellään sellaisia politiikanaloja, joissa EU:lla on lainsäädäntövaltaa tavanomaisessa lainsäätämismenettelyssä.

Vuonna 2013 järjestettiin 17 parlamenttien välistä valiokuntakokousta ja seminaaria. Se on kaikkien aikojen suurin määrä parlamenttien välisiä valiokuntakokouksia, ja niihin osallistui 14 pysyvää valiokuntaa ja erityisvaliokuntaa Euroopan parlamentista. Kaiken kaikkiaan 374 kansallisten parlamenttien jäsentä (ja 9 jäsentä muista kuin EU:n jäsenvaltioista) ja 396 Euroopan parlamentin jäsentä osallistui näihin kokouksiin. Käsitellyt aiheet vaihtelivat *kansalaisten vapaasta liikkuvuudesta* ja *talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjauksjaksosta* (jota varten kolme asian kannalta tärkeintä Euroopan parlamentin valiokuntaa yhdisti voimansa) *yhteiseen eurooppalaiseen kauppalakiin* ja *Euroopan puolustuksen tulevaisuuteen*. Lisäksi teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunta isännöi valiokuntien yhteiskokousta liettualaisen vastineensa kanssa aiheesta *EU:n energian sisämarkkinat 2000-luvulla*, joka oli yksi Liettuan puheenjohtajakauden painopisteistä. Tähän kokoukseen osallistui 32 jäsentä kansallisista parlamenteista (ja neljä muista kuin EU:n jäsenvaltioista).

Euroopan parlamentaarisen viikon ohella (→ 2.1) suosituin yksittäinen parlamenttien välinen kokous osanottajamäärän suhteen oli oikeudellisten asioiden valiokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan parlamenttien välinen valiokuntakokous aiheesta ”vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luominen: rikosasioita koskevan poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön tilanne”, johon osallistui 35 jäsentä 21 kansallisesta parlamentista (26 kamaria), Kroatia ja Norja mukaan luettuna. Menestystä ei kuitenkaan voi mitata vain numeroilla, koska jotkut vuonna 2013 pidetyt kokoukset järjestettiin vain puheenjohtajille kuten aikaisempinakin vuosina, jotta keskustelu olisi keskittyneempää.

Vuoteen 2012 verrattuna parlamenttien välisten valiokuntakokousten aiheet siirtyivät vuonna 2013 pois aiheista, jotka liittyivät parlamentin valiokuntien ohjelmaan, ja niissä käsiteltiin myös laajempia kysymyksiä kuten ”voivatko EU:n kansalaiset liikkua vapaasti?”, ”kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus: miten Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit voivat tehdä yhteistyötä”, ”naisten vastaus kriisiin” ja ”Euroopan puolustuksen tulevaisuus”. Kokoukset erityisistä lainsäädäntöehdotuksista jatkuivat kuitenkin edelleen (esimerkiksi sukupuolten välinen tasapaino yritysten hallituksissa, yhteinen eurooppalainen kauppalaki ja Europol).

Vuonna 2013 parlamenttien väliset valiokuntakokoukset saivat uusia piirteitä kuten kokoukset EU:n lainsäädännön yhdenvertaisesta ja tehokkaasta soveltamisesta (ympäristön alalla), EU:n strategiakehyksen ja toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta (ihmisoikeuksien ja demokratian alalla) ja menojen parlamentaarista valvonnasta. Kun julkinen parlamenttien välinen keskustelu talouden ohjauksesta ja hallinnasta täydensi hallitusten välistä päätöksentekotapaa suljettujen ovien takana, tämäkin uusi piirre jatkui vuonna 2013 (ja 2014). Jos tämä suuntaus jatkuu, tulevaisuudessa siitä voi kehittyä uudenmuotoinen parlamenttien välinen areena – parlamentaarisen valvonnan foorumi, joka valvoo sitä miten EU:n lainsäädäntöä pannaan täytäntöön todellisuudessa, ja foorumi, joka tuo aiheita avoimelle foorumille EU:n tasolla missä hallitukset tekevät nopeita päätöksiä. Johtopäätös: se lisää demokraattista vastuuta ja valvontaa.

4.2 Kahdenväliset vierailut – joustava ja tehokas menetelmä

Kahdenväliset vierailut tarjoavat tilaisuuden epäviralliseen ja keskittyneeseen vuoropuheluun vierailevan parlamentin/kamarin aloitteesta. Euroopan parlamentti antaa logistista tukea tarjoamalla kokoustilat ja tulkkauksen ja maksamalla tiloissaan järjestettävien työlounaiden kustannukset.

Kuten aikaisempinakin vuosina, kahdenvälisiä vierailuja oli varsin tiheään vuonna 2013, ja Yhdistyneen kuningaskunnan molemmat kamarit olivat kaikkein aktiivisimpia. Voitanee sanoa, ettei kahdenvälisten vierailujen mahdollisuuksia ole hyödynnetty täysin, kun vain 19 parlamentin kamaria (Pohjoismaiden neuvosto mukaan luettuna) käytti hyväkseen tätä tärkeää parlamenttien välisen yhteistyön muotoa. Tämä on sitäkin yllättävämpää siksi, että tällaisessa kokouksessa kansallisilla parlamenteilla on mahdollisuus laatia oma ohjelmansa ja käydä keskusteluja Euroopan parlamentin keskeisten toimijoiden kanssa asioista, jotka kiinnostavat heitä. Vuonna 2013 tapahtui jo 13 kahdenvälistä vierailuja virkamiestasolla, ja seitsemän kamaria käytti tilaisuutta sisäiseen ammattikoulutukseen. Liitteessä III on täysimittainen katsaus vuonna 2013 tapahtuneesta 43 kahdenvälisestä vierailusta, joihin osallistui 124 parlamentin jäsentä ja 167 kansallisten parlamenttien henkilöstön jäsentä.

4.3 Videoneuvottelut: eteneminen

Videoneuvottelut tarjoavat paljon mahdollisuuksia parlamenttien väliselle yhteistyölle. Parin viime vuoden aikana Euroopan parlamentin yksiköt ovat kehittäneet teknisiä ratkaisuja, jotka mahdollistavat videoneuvottelut erinomaisella kuvan ja äänen laadulla ja tulkkauksella moneen kieleen.

Vuodesta 2013 lähtien tätä tekniikkaa on tarjottu pysyvänä palveluna Euroopan parlamentissa, ja sen viralliseen käynnistykseen liittyi monia edistämistoimia. Syyskuussa 2013 kansallisten parlamenttien EU-asioista vastaavat virkamiehet saivat nähdä uuden tekniikan mahdollisuudet suorassa monikielisessä videoneuvottelussa Euroopan parlamentin (Bryssel) ja Liettuan parlamentin (Vilna) sekä Portugalin parlamentin (Lissabon) välillä. Euroopan parlamentti on myös tarjonnut kansallisille parlamenteille mahdollisuutta osallistua yhteen sen säännöllisistä parlamenttien välisistä kokouksista videoneuvottelujen välityksellä ja aikoo tehdä näin tulevaisuudessakin aina kun se on mahdollista.

Käytännön syistä uusi järjestelmä on edelleen hieman rajoittunut. Rajoituksia muodostavat muun muassa tällä tekniikalla varustettujen Euroopan parlamentin kokoustilojen määrä, osallistuvilla paikoilla käytävissä olevien tulkkaukskanavien määrä tai tulkkauksella varustettujen videoneuvottelujen enimmäismäärä Euroopan parlamentissa viikkoa kohden. Lisäksi on tärkeää huomata, että videoneuvottelu kansallisen parlamentin kanssa voidaan toteuttaa vain, jos kansallisen parlamentin käyttämä laitteisto on samalla teknisellä tasolla kuin Euroopan parlamentin järjestelmä. Kokemusten perusteella on tärkeää suorittaa tekniset testit hallinnollisella tasolla ennen kuin videoneuvottelu kansallisen parlamentin kanssa suunnitellaan yksityiskohtaisesti.

Syksyllä 2013 Euroopan parlamentin yksiköt tekivät siksi teknisen kyselyn kansallisissa parlamenteissa saadakseen ajantasaiset tiedot näiden videoneuvottelulaitteistosta. Vuoden 2014 alussa tulokset jaettiin kaikille kansallisille parlamenteille, minkä pitäisi helpottaa videoneuvottelujen järjestämistä tulevaisuudessa.

5. Ennakkovaroitusmekanismi – Lissabonin sopimuksen pöytäkirja N:o 2

Yksi tärkeimmistä kehitysvaiheista EU:n oikeudellisessa rakenteessa viime vuosina on ollut Lissabonin sopimuksen pöytäkirjan N:o 2 täytäntöönpano. Pöytäkirjassa kansallisille parlamenteille annetaan oikeus valvoa EU:n säädösesityksiä, jotka eivät kuulu Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan, ja vastustaa niiden hyväksymistä, jos parlamentit katsovat, että toissijaisuusperiaatetta ei ole noudatettu. Pöytäkirjassa määrätään pakollista uudelleentarkastelua koskevasta menettelystä lainsäädäntöehdotuksen antavalle elimelle,

yleensä komissiolle, kun perusteltu lausunto ylittää asetetun kynnyksen⁸. On määrätty kahdesta menettelystä, jotka tunnetaan ”keltaisena” ja ”oranssina” korttina (jälkimmäisessä velvollisuudet ovat tiukempia).

Tämä ”ennakkovaroitusmekanismi” on tuonut muutoksia Euroopan parlamentin työmenetelmiin, myös työjärjestyksen muutoksia. Kansalliset parlamentit ovat osaltaan käyttäneet tätä tilaisuutta valvoakseen toissijaisuusperiaatteeseen liittyvien näkökohtien lisäksi myös monia muita asioita, kuten lainsäädäntöehdotusten sisältöä. Tosiasia on, että niistä 1546 esityksestä, jotka on saatu kansallisilta parlamenteilta sen jälkeen, kun pöytäkirja tuli voimaan joulukuussa 2013 (yhteensä 439 säädöksestä, jotka on jätetty kansallisten parlamenttien tutkittavaksi), vain 276 on ollut ”perusteltuja lausuntoja” eli lausuntoja, joissa vastustetaan säädöksen hyväksymistä väitetyn toissijaisuusperiaatteen rikkomisen perusteella. Muut 1270 ovat olleet niin sanottuja ”esityksiä”, ja niissä on käsitelty kaikenlaisia muita kysymyksiä.

Erityisesti vuonna 2013 lähetettiin 87 perusteltua lausuntoa niistä 115 säädösesityksestä, jotka oli jätetty parlamentaarista valvontaa varten. Kansalliset parlamentit lähettivät lisäksi 226 esitystä. Sitä voidaan verrata 71 perusteltuun lausuntoon ja 221 esitykseen, jotka jätettiin vuoden 2012 aikana 79 säädösesityksestä, jotka tulivat pöytäkirjan N:o 2 piiriin kyseisenä vuonna. Tästä voidaan havaita hieman laskeva suuntaus kahden vuoden välillä, vaikka absoluuttisina lukuina perusteltujen lausuntojen ja esitysten määrä oli suurempi vuonna 2013 kuin 2012.

6. Tiedonvaihdon ja verkottumisen välineet

6.1 Kansanedustuslaitosten välinen EU-tiedon foorumi – IPEX

Kansanedustuslaitosten välinen EU-tiedon foorumi (IPEX) perustettiin vastauksena vuonna 2000 Roomassa pidetyn EU:n puhemieskonferenssin suositukseen, ja se otettiin käyttöön EU:n puhemieskonferenssissa Kööpenhaminassa vuonna 2006. Siitä lähtien EU:n kansalliset parlamentit, Euroopan parlamentti ja ehdokasvaltiot ovat antaneet panoksensa lataamalle sinne EU-asioihin liittyvää tietoa. Heinäkuun 1. päivänä 2011, sen jälkeen kun Lissabonin sopimus oli tullut voimaan joulukuussa 2009, avattiin uusi verkkosivusto vastaamaan uusiin edessä oleviin haasteisiin.

Vuonna 2013 on kehitetty uusia ominaisuuksia IPEXiin: Puhemieskonferenssin EUSC-sivustoon on luotu kaksi uutta alisivua, joihin arkistoidaan kaikki EU:n puhemieskonferensseissa Varsovassa 2012 ja Nikosiassa 2013 luotuihin uusiin parlamenttien välisiin kokouksiin liittyvät asiakirjat.

Kahden viime vuoden aikana IPEXiä on muutettu siten, että sinne voidaan vastaanottaa asiakirjoja uudesta Euroopan komission viestintäfoorumista, jonka nimi on eTrustEx. Tämä uusi foorumi on ollut käytettävissä elokuun lopusta 2013, ja IPEX oli yhdessä kansallisten parlamenttien kanssa ensimmäinen, joka vastaanotti Euroopan komission lähettämiä asiakirjoja tämän uuden ja suojatun viestintäkanavan kautta. Lokakuussa 2013 Euroopan komissio täytti IPEXin pyynnön vastaanottaa myös kaikki ne asiakirjat, jotka on aiemmin lähetetty vain neuvostolle. Tämän seurauksena Euroopan parlamentti vastaanottaa nyt

⁸ Yksi kolmasosa kansallisista äänestä ehdotusta vastaan tai yksi neljäsosa sisä- ja oikeusasioiden alalla.

nämäkin asiakirjat suoraan. IPEX sisällytti myös Kroatian osallistuvien parlamenttien joukkoon ja teki kroatiasta sivuston 24. kielen, kun tämä liittyi EU:hun 1. heinäkuuta 2013.

Kun kansallisten parlamenttien perustellut lausunnot aiheuttivat toisen ”keltaisen kortin” lokakuun lopussa 2013, tieto siitä levisi nopeasti myös sen ansiosta, että kansallisten parlamenttien perustellut lausunnot ladataan viipymättä IPEXiin. Tiedotusta on edistänyt myös olennaisten asiakirjojen englanninkielisten käännösten saatavuus. Se yleistyy kaiken aikaa.

Vuonna 2013 kansallisten parlamenttien lähettämien EU-asioita koskevien uutisten ja tapahtumien määrä verkkosivuston ”Uutiset”-osiossa kasvoi, mikä edisti muidenkin kuin parlamentaariseen valvontaan liittyvien tietojen vaihtoa.

6.2 Euroopan parlamenttien tutkimus- ja dokumentaatiokeskus – ECPRD

Vuonna 2013 Euroopan parlamentin ja Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen yhdessä ylläpitämään ECRPD:hen kuului 65 parlamentin kamaria 53 maasta ja eurooppalaisesta instituutiosta (mukaan luettuna 41 parlamenttia/edustajainhuonetta EU:n jäsenvaltioista). 119 yhteyshenkilöä ja varayhteyshenkilöä edustavat omaa parlamenttiaan verkostossa ja antavat panoksensa ECPRD:n työhön, joka koostuu tiiviistä tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihdosta.

Verkostolle jätettiin 254 pyyntöä, ja niihin tuli 6 328 vastausta. Molempien määrä on pienempi kuin vuonna 2012. Vähennys voidaan selittää erittäin todennäköisesti sillä seikalla, että eniten pyyntöjä tekevällä elimellä, Saksan liittopäivillä, oli vaalit eikä se esittänyt normaalia määrää pyyntöjä.

Euroopan parlamentti vastasi 33 kertaa, mikä on vähemmän kuin muut parlamentit ja johtuu siitä, että se vastaa vain kyselyihin, jotka koskevat parlamentin käytäntöjä ja menettelyjä. Tärkeämpää on se, että Euroopan parlamentti hyötyi jäsenyydestään verkostossa, ja vuonna 2013 se esitti kahdeksan pyyntöä parlamentin eri yksikköjen pyynnöstä. Kaksi pyyntöä liittyi tuleviin Euroopan parlamentin vaaleihin ja ne koskivat erityisiä kysymyksiä, jotka liittyvät Euroopan parlamentin jäsenten toimikauden päättymiseen. Toisella pyynnöllä koottiin naispuolisten parlamenttien jäsenten nimet Euroopassa, ja se auttoi järjestämään tapahtuman ”Women in Parliaments – Global Forum’ (WIP) 2013 vuotuinen huippukokous”, joka pidettiin Euroopan parlamentissa marraskuussa 2013. Muut pyynnöt, yksi matkatoimistoista ja toinen parlamenttien ulkosuhteista, toivat vertailutietoja Euroopan parlamentin käynnissä oleviin hankkeisiin. Euroopan parlamentti osoitti jälleen huomattavan talousarvion ECPRD:n verkkosivuston parantamiseen ja kehittämiseen.

Viime vuosien tulokset ja saavutukset osoittavat ECPRD:n olevan menestystarina parlamenttien välisestä yhteistyöstä parlamenttien hallintojen tasolla. Verkoston välittämää tietoa voidaan tuskin saada muualta. Seminaarit tarjoavat tilaisuuden parlamenttien asiantuntijoille, joiden on muuten varsin vaikea tavata kollegoitaan parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi. ECPRD:n malli on innoituksen lähde vastaaville hankkeille muualla maailmassa, erityisesti Afrikassa ja Latinalaisessa Amerikassa.

7. Parlamenttien välisten suhteiden suuntauksia 2009–2014

Lissabonin sopimuksen mukanaan tuomat institutionaaliset ja oikeudelliset muutokset, kuten Euroopan unionin toimivallan laajentuminen, ovat viitoittaneet suuntaa kehitykselle Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien suhteissa viiden viime vuoden aikana, ja siihen on vaikuttanut myös talous- ja rahoituskriisin leimaama ympäristö. Erityisesti kriisi on saanut aikaan tärkeää uutta oikeudellista ja muuta kehitystä EU:n tasolla. Suuri osa kehityksestä herättää kuitenkin kysymyksiä siitä miten pitkälle parlamentarismien kannalta olennaiset periaatteet, kuten vastuu ja avoimuus, kyetään turvaamaan. Tarkemmin sanottuna EU:ssa toimeenpanevien elinten aloitteesta luodut uudet mekanismit (esimerkiksi Euroopan vakausmekanismi (EVM)) jättävät huomattavassa määrin sivuun parlamentarismien Euroopan parlamentti mukaan luettuna.

Tässä ympäristössä jännitteet kansallisten parlamenttien ja EU:n toimielinten, myös Euroopan parlamentin, välillä ovat usein ilmeisiä, sillä monet – vaikkakaan eivät kaikki – kansalliset parlamentit ovat olleet erittäin huolestuneita hävittyään perinteisen asemansa kansan demokraattisen tahdon ilmaisuna. Parlamenttien väliset suhteet ovat kuitenkin kehittyneet edelleen tässä vaikeassa taloudellisessa, sosiaalisessa ja poliittisessä tilanteessa, ja tavoitteena on vastata vanhoihin ja uusiin haasteisiin, vahvistaa yksittäisten ja yleensä kaikkien parlamenttien kykyä valvoa toimeenpanevien elinten toimintaa, lisätä avoimuutta, edistää vuoropuhelua ja parhaita käytäntöjä ja pyrkiä tasoittamaan eroja. Havaittavissa on ainakin seitsemän suuntausta, ja ne luetellaan jäljempänä.

Ensimmäinen suuntaus liittyy kansallisten parlamenttien lisääntyneeseen epäviralliseen osallistumiseen EU:n institutionaaliseen rakenteeseen. SEU:n 12 artiklassa määrätään selvästi, että kansalliset parlamentit edistävät aktiivisesti unionin moitteetonta toimintaa. Periaate on kirjattu Lissabonin sopimuksen pöytäkirjaan N:o 2, jossa kansallisille parlamenteille annetaan valta valvoa niitä EU:n säädösesityksiä, jotka eivät kuulu unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Huolimatta siitä, että pöytäkirja on avannut kansallisille parlamenteille tien osallistua EU:n toimielinten kanssa muihinkin kuin toissijaisuusperiaatetta koskeviin asioihin⁹, se ei ole säästynyt arvostelulta. Arvostelijat väittävät erityisesti, että parlamentaarisen valvonnan aika (kahdeksan viikkoa), josta määrätään pöytäkirjassa, ei riitä ja että komission vastaukset ovat olleet liian yleisluontoisia ja ne on toimitettu pitkän viipeen jälkeen. On arvosteltu myös sitä, että kansalliset parlamentit ovat tähän mennessä saaneet aikaan vain kaksi pakollista uudelleentarkastelua (”keltaista korttia”) pöytäkirjan kautta.

Voidaan päätellä, että huolimatta kansallisten parlamenttien ponnisteluista, joita on tehty COSACin tai epävirallisten kokousten kautta tai tehostetuilla epävirallisilla koordinoitavilla niiden hallintojen Euroopan parlamentissa olevien edustajien välityksellä, ne eivät ole vielä onnistuneet luomaan tehokkaita yhteistyömuotoja pöytäkirjan N:o 2 mukaiselle yhteistyölle. Keltaisten korttien pieni määrä voidaan toisaalta tulkita myös todisteeksi sille, että Euroopan komissio noudattaa entistä tarkemmin toissijaisuusperiaatetta. Kolmas mahdollinen tulkinta keltaisten korttien vähäiselle määrälle on se, että kaikilla parlamenteilla ei ole samanlaista näkemystä annetuista säädöksistä. Erityisen kiinnostavaa on huomata, että samassakin parlamentissa kaksi kamaria voi olla eri mieltä siitä, noudattaako ehdotus toissijaisuusperiaatetta. Euroopan parlamentti on tähän mennessä ottanut lähinnä heijastavan aseman, koska pöytäkirjan täytäntöönpano liittyy pääasiassa Euroopan

⁹ Tämä siitä syystä, että lähes 80 prosentissa kansallisten parlamenttien kirjallisista esityksistä, jotka koskevat pöytäkirjan N:o 2 piiriin kuuluvia säädösesityksiä, ei kiisteta niiden kelpoisuutta toissijaisuusperiaatteen osalta.

komissioon, joka yleensä laatii säädökset. Täysistunnon 4. helmikuuta 2014 hyväksymässä parlamentin päätöslauselmassa käsitellään nimenomaan toissijaisuusperiaatetta, ja siinä esitetään huomattavaa arvostelua pöytäkirjan toiminnasta¹⁰.

Toinen suuntaus parlamenttien välisissä suhteissa viiden viime vuoden aikana on ollut se, että parlamenttien välisistä ”kokouksista” päätetään poliittisella sopimuksella EU:n puhemieskonferenssissa. Huomattava esimerkki on kokous yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta / yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta (YUTP/YTPP), jonka puhemieskonferenssi perusti Varsovassa huhtikuussa 2012 pitämässään kokouksessa. Tarkkailijoiden mukaan YUTP/YTPP:tä koskeva parlamenttien välinen kokous on vakiinnuttamassa asemansa parlamenttien välisenä foorumina EU:n ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan valvonnalle, samalla kun vältetään uusien rakenteiden tai yleiskokousten luomista. Siihen osallistuu säännöllisesti yli 100 kansallisten parlamenttien jäsentä ja 16-jäseninen Euroopan parlamentin jäsenten valtuuskunta, ja se tarjoaa ainutlaatuisen tilaisuuden parlamenttien väliselle keskustelulle EU:n ulkoasioiden korkean edustajan ja komission turvallisuuspolitiikasta vastaavan varapuheenjohtajan kanssa EU:n ulkopoliittikan keskeisistä kysymyksistä. Myöhemmin Nikosiassa huhtikuussa 2013 EU:n puhemieskonferenssi teki sopimuksen kokouksen järjestämisestä ja yleisistä periaatteista vakaussopimuksen 13 artiklan pohjalta. Kummassakin tapauksessa puhemieskonferenssin avulla perustettu parlamenttien välinen foorumi heijasti toisaalta sitä, että entistä enemmän toimia, joita on perinteisesti säännelty kansallisella tasolla, säännellään nyt EU:n tasolla, ja toisaalta parlamenttien halua osallistua kyseisiä toimeenpaneuvien elinten hoitamia toimia koskevaan vastuuseen ja valvontaan.

Kolmas suuntaus parlamenttien välisessä yhteistyössä tulee perussopimuksista. Tämä käy ilmi SEUT-sopimuksen 88 artiklan sisällöstä, joka koskee Europolin valvontaa. Se poikkeaa perinteisestä tilanteesta, jossa parlamenttien väliset kokoukset on järjestetty pitkälti ilman oikeudellisia viittauksia, lukuun ottamatta COSACia, josta määrätään perussopimuksen pöytäkirjassa N:o 1 olevassa 10 artiklassa. Huomattavaa on sekin, että kyseiset parlamenttien välisen yhteistyön keinot ovat muuttuneet rakenteeltaan entistä pysyvämmiksi ja säännöllisemmiksi, ja usein ne edellyttävät keskusteluja eri parlamenttien välillä niiden soveltamisalasta ja yksityiskohdista. Europolin parlamentaarista valvontaa koskevan asetuksen hyväksymisestä määrätään erityisesti SEUT-sopimuksen 88 artiklassa, ja siinä käytetään tavanomaista lainsäätämisyjärjestystä. Tukholmassa vuonna 2010 ja Brysselissä vuonna 2011 pidetyissä puhemieskonferensseissa puhemiehet päättivät, että Europolia on valvottava parlamenttien välisellä elimellä, jossa kokoontuvat säännöllisesti kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin edustajat. Euroopan parlamentin kansalaisvapauksien valiokunnalle (LIBE) annettiin sitten tehtäväksi järjestää säännöllisiä kokouksia Europolista kansallisten parlamenttien vastaavien valiokuntien kanssa. Tämän päätöksen mukaisesti vuosittain on järjestetty parlamenttien välisiä valiokuntakokouksia vuodesta 2010 alkaen, viimeksi 14. marraskuuta 2013 määräyksistä, jotka koskevat Europolin toiminnan parlamentaarista valvontaa. Tästä asiasta neuvotellaan tällä hetkellä yhdessä muiden Europolia koskevien ehdotusten kanssa Euroopan parlamentin ja neuvoston välillä, sen jälkeen kun kanta hyväksyttiin parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2014. Odottaessa sopimusta neuvoston kanssa, on syytä huomata, että tämä on ensimmäinen ala, jolla parlamenttien välistä yhteistyötä säännellään EU:n lainsäädännöllä. EU:n puhemieskonferenssin vahva osallistuminen näillä aloilla kertoo myös siitä, että kyseinen elin

¹⁰ Euroopan parlamentin päätöslauselma, annettu 4. helmikuuta 2014, EU:n sääntelyn tilasta ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista – 19. kertomus, ”Parempi säädöskäytäntö vuonna 2011”, (2013/2077(INI)), 21–30 kohta.

säilyy tärkeänä keskustelufoorumina aiheille kuten demokraattinen vastuu ja hallinto sekä tulevan kehityksen moottorina parlamenttien välisten suhteiden alalla. Vilnassa huhtikuussa 2014 pitämässään kokouksessaan puhemieskonferenssi käsitteli jälleen ”parlamenttien välistä yhteistyötä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella”, mikä kertoi puhemieskonferenssin halusta osallistua Europolin parlamentaariseen valvontaan ja Eurojustin toiminnan arviointiin.

Neljäs suuntaus liittyy siihen, että jotkin parlamenttien välisen yhteistyön muodot ovat menettämässä merkitystään. Erityisesti yhteisten parlamentaaristen kokousten (JPM) ja valiokuntien yleiskokousten (JCM) määrä on laskenut huomattavasti, jopa niin paljon ettei yhteisiä parlamentaarisia kokouksia ole järjestetty vuoden 2012 jälkeen (verrattuna aiempiin kahteen vuosittaiseen kokoukseen). Tämä suuntaus kertoo osittain merkittävistä organisatorisista vaikeuksista, jotka vähentävät halua järjestää niitä, sekä erityisesti siitä, että – varsinkin yhteisillä parlamentaarisilla kokouksilla – on rajallinen vaikutus käynnissä olevaan parlamentaariseen toimintaan ja ne sopivat pikemminkin yleisiin keskusteluihin¹¹.

Viides ja edelliseen liittyvä suuntaus on se, että joidenkin parlamenttien välisten suhteiden foorumien tulevaisuutta on pohdittava. COSAC on elin, joka voidaan mainita hyvänä esimerkkinä tässä suhteessa. Syksyllä 2013 COSACilla oli 50. kahdesti vuodessa pidettävä kokous. Kun COSACin sääntöjen mukainen asema on olla elin, jossa ”vaihdetaan tietoja ja parhaita käytänteitä Euroopan unionin parlamenttien välillä, erityisesti parlamentaariseen valvontaan liittyvistä käytännön näkökulmista”¹², viiden viime vuoden aikana keskustelija COSACissa ovat hallinneet kansallisten ja eurooppalaisten toimeenpanoelinten jäsenet. Niiden edustajat ovat muodostaneet noin 60 prosenttia pääpuhujista. Sitä vastoin alle 30 prosenttia puhujista on tullut parlamenteista.¹³ Kaikissa yhdeksässä COSACin kokouksessa Ruotsin puheenjohtajakaudelta (2009) Liettuan puheenjohtajakaudelle (2013) vain 16 prosenttia keskusteluista oli luonteeltaan puhtaasti parlamenttien välisiä, kun taas 63 prosentissa keskusteluista valitut pääpuhujat ovat tulleet yksinomaan (EU:n tai kansallisista) toimeenpanoelimistä ilman parlamenttien edustajia. Tämän perusteella voidaan kysyä onko Euroopan parlamentin kannattama tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihto säilynyt enää COSACin painopisteenä viimeaikaisissa kokouksissa. Näyttää kuitenkin siltä, että monille kansallisille parlamenteille vuoropuhelu Euroopan unionin toimeenpanovallan kanssa on olennainen osa COSACin toimintaa.

Euroopan parlamentin erikoistuneiden valiokuntien jäsenten osallistuminen COSACiin ei ole ratkaissut perusongelmaa, joka liittyy sen peruskokoonpanoon EU-asioista vastaavien parlamentin valiokuntien kokouksena, jolla on yleinen lähestymistapa ja jossa keskitytään pikemminkin institutionaalisiin kysymyksiin kuin (yksittäisiin, erityisiin) politiikanaloihin. Samalla voidaan todeta, että keskustelut Euroopan parlamentin jäsenten ja kansallisten parlamenttien jäsenten välillä erityisistä politiikanaloista on yleensä pidetty COSACin kehityksen ulkopuolella. Edellä mainitun valossa voidaan panna merkille suuntaus, että tavoite

¹¹ Yhteiset parlamentaariset kokoukset perustettiin sen jälkeen, kun Euroopan perustuslaki oli hylätty, keinoksi virkistää keskustelua Euroopan yhdistymisestä.

¹² COSACin työjärjestys, 5.2 artikla.

¹³ 21 Euroopan komission jäsentä, mukaan luettuna puheenjohtaja Barroso (kahdesti) ja varapuheenjohtaja Šefčovič (10 kertaa), Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Herman Van Rompuy (kerran), Bosnia ja Hertsegovinan korkea edustaja (kerran) ja EU:n virkamiehet (kaksi) sekä kuusi pääministeriä, 18 kansallista ministeriä ja yksi kansallinen virkamies. 10 aktiivista Euroopan parlamentin jäsentä ja kaksi entistä Euroopan parlamentin puhemiestä sekä 11 aktiivista kansallisten parlamenttien jäsentä. Muut puhujat ovat olleet kolme nuorta kansalaista, viisi edustajaa yliopistoista, laitoksista ja säätiöistä sekä kaksi yritysten edustajaa (yhteensä 10 puhujaa; 12 prosenttia).

luoda parlamenttien välinen keskusteluympäristö, ainakin tärkeimmistä lainsäädännön erityisaloista, toteutuu tällä hetkellä paremmin erillisillä asiantuntijafoorumeilla kuin COSACin kautta.

Kuudes suuntaus on se, että toisin kuin kahden edellisen suuntauksen tapauksessa, joidenkin muiden yhteistyömuotojen määrä ja merkitys on kasvussa. Erityisesti suhteista kansallisiin parlamentteihin vastaavan Euroopan parlamentin ohjausryhmän suositusten mukaisesti parlamenttien välisten valiokuntakokousten määrä on kasvanut tasaisesti¹⁴. Kaiken kaikkiaan vuodesta 2009 alkaen on järjestetty noin 60 parlamenttien välistä valiokuntakokousta monista eri aiheista. Lisäksi, jälleen ohjausryhmän suositusten mukaisesti, valiokunnat käsittelevät nyt parlamenttien välisiä valiokuntakokouksia kuusi kuukautta etukäteen ja lähettävät ehdotuksensa vahvistettavaksi ensin valiokuntien puheenjohtajakokoukseen ja lopulta puheenjohtajakokoukseen¹⁵. Tämän jälkeen julkaistaan kalenteriluettelo kaikista parlamenttien välisistä tapahtumista, ja se jaetaan kaikille kansallisille parlamenteille. Koko prosessilla, joka koskee parlamenttien välisiä valiokuntakokouksia, pyritään koordinoimaan entistä paremmin parlamenttien välistä toimintaa ja välttämään päällekkäisyyksiä. Tämän takia kalenteri sisältää myös puheenjohtajaparlamentin parlamenttien väliset toimet¹⁶. On kuitenkin huomautettava, että Euroopan parlamentin valiokuntien välillä on huomattavia eroja parlamenttien välisten valiokuntakokousten alalla. Kun esimerkiksi tietyt valiokunnat järjestävät yhden tai useamman parlamenttien välisen valiokuntakokouksen vuosittain, toiset eivät ole järjestäneet yhtään parlamenttien välistä valiokuntakokousta viiden viime vuoden aikana. Vaikka yleisiä parlamenttien välisiä valiokuntakokouksia suositaankin yleisesti, niitä koskevien kyselyiden ja sisäisten tutkimusten perusteella on selvää, että myös niiden muotoa, sisältöä ja ajoitusta on pohdittava jatkuvasti.

On esimerkiksi niin, että ”yksi koko sopii kaikille” -lähestymistapa, jota parlamenttien välisissä valiokuntakokouksissa on tähän saakka noudatettu, ei enää välttämättä palvele yksittäisten valiokuntien etuja. Tässä suhteessa viime vuosina huomattavaa on pelkästään puheenjohtajille tarkoitettujen kokousten järjestäminen. Jotkut valiokunnat, kuten talous- ja raha-asioiden valiokunta sekä ulkoasioiden valiokunta, ovat järjestäneet tällaisia kokouksia saadakseen aikaan entistä keskittyneempää keskustelua. Näyttää tosiaankin siltä, että parlamenttien välisissä valiokuntakokouksissa siirrytään tulevaisuudessa kohti erilaistuneita muotoja kunkin järjestävän valiokunnan tarpeiden ja tavoitteiden mukaisesti.

Viimeinen havaittu suuntaus koskee tekniikan merkityksen kasvua parlamenttien välisten suhteiden alalla. Esimerkiksi videoneuvottelujen suosio parlamenttien välisten kokousten muotona kasvaa, mikä tarjoaa huomattavia etuja kustannusten ja matka-ajan muodossa. Lisäksi IPEX on uudistettu täysin ja on nyt käytettävissä kaikilla EU:n 24 virallisella kielellä ja tarjoaa luotettavan, ajantasaisen foorumin tietojenvaihdolle. Tekniikan kytkös parlamenttien välisten suhteiden perinteisiin ja uusiin keinoihin käy ilmi muun muassa sellaisilla foorumeilla kuin EU:n puhemieskonferenssi, YUTP/YTPP:tä käsittelevä kokous ja 13 artiklan kokous, joista IPEXissä on omat sivustot kaikkine olennaisine asiakirjoineen. Lisäksi IPEX on keskeinen väline pöytäkirjan N:o 2 täytäntöönpanossa ja toimii kunkin EU:n parlamentin/kamarin parlamentaarisen valvonnan eri vaiheita koskevien tietojen pääfoorumina yhdessä olennaisten asiakirjojen kanssa, perustellut lausunnot ja esitykset mukaan luettuna. Myös ECPRD:ssä tekniikan avulla on saatu aikaan huomattavia

¹⁴ Suhteista kansallisiin parlamentteihin vastaava ohjausryhmä: suositukset puheenjohtajakokoukselle, suositus 3.

¹⁵ Sama asiakirja, suositus 1.

¹⁶ Katsaus puheenjohtajaparlamentin parlamenttien välisistä toimista on saatavissa osoitteesta: www.IPEX.eu.

parannuksia. Euroopan parlamentin investointien ansiosta ECPRD:n verkkosivustosta on tullut keskeinen foorumi parlamenttien käytäntöjä koskevien vertailutietojen vaihdolle. Sähköinen työnkulku auttaa organisoimaan sujuvasti pyyntöjen ja vastausten välityksen, ja kaikki verkoston käyttäjät ovat hyväksyneet sen täysin. Tehokas hakukone antaa mahdollisuuden hyödyntää entistä paremmin tietokannan tietoja ajan säästämiseksi, jotta vältetään päällekkäinen työ ja saadaan lopulta tiedot helpoiten esiin. Kaikki nämä esimerkit osoittavat tekniikan mahdollisuudet parlamenttien välisen yhteistyön helpottamiseksi monessakin suhteessa.

VUOSIKERTOMUKSEN 2013 LIITTEET

- I COSAC-kokoukset: Aiheet ja pääpuhujat**
- II Parlamenttien väliset valiokuntakokoukset ja muut parlamenttien väliset kokoukset**
- III Kahdenväliset vierailut (mukaan luettuina videokonferenssit)**
- IV Ennakkovaroitusmekanismia koskevat tiedot**
- V ECPRD: Luettelo Euroopan parlamentin esittämistä vertailupyynnöistä ja luettelo seminaareista ja sääntömääräisistä kokouksista**

LIITE 1 – COSAC-kokoukset: Aiheet ja pääpuhujat

TAPAHTUMA	AIHEET	PÄÄPUHUJAT/PANELISTIT
COSACin puheenjohtajien kokous, 27.–28. tammikuuta 2013 Dublin	<ul style="list-style-type: none"> • Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltion Irlannin ensisijaiset tavoitteet • Euroopan tulevaisuus: kohti todellista talous- ja rahaliittoa 	<ul style="list-style-type: none"> • Brendan Howlin, T.D., julkisista menoista ja uudistuksista vastaava ministeri • Maroš Šefčovič, institutionaalisista suhteista ja hallinnosta vastaava komission jäsen
XLIX COSAC (täysistunto), 23.–25. kesäkuuta 2013, Dublin	<ul style="list-style-type: none"> • Arviointi ja katsaus tulevaisuuteen • Euroopan yhdentymisen tulevaisuus • Kehitysyhteistyötä koskevien tavoitteiden saavuttaminen • Eurooppalainen tulevaisuus nuorille kansalaisille • Laajentuminen ja naapuruuspolitiikka – vauhdin säilyttäminen 	<ul style="list-style-type: none"> • An Taoiseach Enda Kenny T.D., Irlannin pääministeri • Herman de Croo, Belgian edustajainhuoneen entinen puhemies, ja Brendan Halligan, puheenjohtaja, Institute of International and European Affairs • Paneelikeskustelu, johon osallistuvat tri Mo Ibrahim, puheenjohtaja, Mo Ibrahim -säätiö, Michèle Striffler, Euroopan parlamentin kehitysyhteistyövaliokunnan varapuheenjohtaja, ja Barry Andrews, toimitusjohtaja, GOAL • Ruairi Quinn TD, koulutuksesta ja osaamisesta vastaava ministeri, sekä kolme nuorta EU:n kansalaista: Nevin Öztop (Turkki), Rachel Creevy (Irlanti), Marietta Herfort (Unkari) • Valentin Inzko, Bosnia ja Hertsegovinan korkea edustaja, ja Erwan Fouéré, avustava vanhempi tutkijatohtori, Centre for European Policy Studies, Bryssel, ensimmäinen vastaaja: Miguel Angél Martínez, Euroopan parlamentin varapuhemies
COSACin puheenjohtajien kokous, 7.–8. heinäkuuta 2013 Vilna	<ul style="list-style-type: none"> • Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltion Liettuan ensisijaiset tavoitteet • Kohti poliittista ja taloudellista unionia: seuraavat vaiheet 	<ul style="list-style-type: none"> • Linas Linkevičius, Liettuan tasavallan ulkoministeri • Maroš Šefčovič, institutionaalisista suhteista ja hallinnosta vastaava komission varapuheenjohtaja

<p>L COSAC -kokous (täysistunto), 27.–29. lokakuuta 2013 Vilna</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltion Liettuan tilannekatsaus • L COSAC -juhlakokous – COSACin panos parlamenttien välisen yhteistyön tiivistämiseen Euroopan unionissa • Euroopan parlamentin vaalit vuonna 2014: tilaisuus keskustella EU:n kansalaisten kanssa sen tulevaisuudesta • Parlamentaarinen diplomatia – Euroopan parlamentti – Ukraina – tapaustutkimus • Eurooppa 2020 -strategian täytäntöönpano • Demokraattinen legitimiys EU:ssa ja EU:n parlamenttien asema • Digitaalistrategia: haasteet ja näkymät: kyberturvallisuus – edut yrityksille 	<ul style="list-style-type: none"> • H. E. Algirdas Butkevičius, Liettuan tasavallan pääministeri • Laurent Fabius, Ranskan tasavallan ulkoministeri • Pat Cox, Euroopan parlamentin entinen puhemies ja Andrew Duff, Euroopan parlamentin perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan jäsen, esittelijä, joka vastaa poliittisten järjestelyiden parantamisesta vuonna 2014 pidettäviä Euroopan parlamentin vaaleja varten • Pat COX, Euroopan parlamentin entinen puhemies • Maroš Šefčovič, institutionaalisista suhteista ja hallinnosta vastaava komission varapuheenjohtaja, ja Pervenche Berès, Euroopan parlamentin työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan puheenjohtaja • Eva Kjer Hansen, Tanskan Folketingin EU-asioista vastaavan valiokunnan puheenjohtaja, Dominic Hannigan, Irlannin parlamentin unionin asioita käsittelevän yhteisen valiokunnan puheenjohtaja, ja Hans-Gert Pöttering, Euroopan parlamentin entinen puheenjohtaja, Euroopan parlamentin jäsen • Rudolf Peter Roy, Euroopan ulkosuhdehallinnon turvallisuuspolitiikasta ja pakotteista vastaavan osaston johtaja, ja Ilja Laurs, GetJarin toimitusjohtaja, ”European Manager of the Year 2011” -palkinnon saaja, esittelijänä European Business Press (EBP)
--	--	--

LIITE II

Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien väliset valiokuntakokoukset Brysselissä ja muut parlamenttien väliset kokoukset (*) Vuotta 2013 koskevat tilastot

(*) Kaikki tapahtumat ovat parlamenttien välisiä valiokuntakokouksia, ellei toisin mainita.

<u>Valiokunta</u>	<u>Tapahtuma</u>	<u>Päiväys</u>	<u>Kansalliset parlamentit</u>			<u>EP</u>
			<u>Jäsen</u>	<u>Kansallinen parlamentti</u>	<u>Kamari</u>	<u>Jäsen</u>
<i>JURI</i>	<u>Seminaari</u> aiheesta Yksityisoikeus ja oikeus: "Voivatko EU:n kansalaiset liikkua vapaasti"	23. tammikuuta	8	7	7	8
ECON/BUDG/ EMPL	Parlamentaarinen viikko talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa	28.–30. tammikuuta	100	26	33	70
<i>AFET/SEDE</i>	<u>Keskustelu</u> ulkoministerien Carl Bildt ja Radoslaw Sikorski kanssa: Kohti eurooppalaista globaalistrategiaa	21. helmikuuta	15	12	13	35
<i>FEMM</i>	Parlamenttien välinen valiokuntakokous aiheesta "Naisten vastaus kriisiin"	7. maaliskuuta	14 + 2 TR	13 + TR	16	20
<i>ENVI</i>	Parlamenttien välinen valiokuntakokous aiheesta "EU:n ympäristölainsäädännön yhdenvertainen ja tehokas soveltaminen?"	26. maaliskuuta	27 + 1 HR	16 + 1 HR	20 + 1 HR	27
<i>DEVE</i>	Parlamenttien välinen valiokuntakokous aiheesta "Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus: miten Euroopan parlamentti ja kansalliset parlamentit voivat tehdä yhteistyötä?"	23. huhtikuuta	28 + 1 HR + 2 NO	1 +1NR	18 +1HR +1NO	8
<i>AFET/SEDE</i>	<u>Keskustelu</u> aiheesta "Euroopan puolustuksen tulevaisuus: NATO-näkökulma" ja kokous aiheesta "Poliittisen islamin ymmärtäminen: näkemyksiä sisältäpäin"	6.–7. toukokuuta	7	7	6	39
<i>CRIM</i>	Parlamenttien välinen valiokuntakokous aiheesta "Järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja rahanpesun torjunta"	7. toukokuuta	19 + 4 HR + 2 NO	12 + HR + NO	12 + HR + NO	12
<i>JURI/FEMM</i>	<u>Keskustelu</u> Julkisesti noteerattujen yhtiöiden toimivaan johtoon kuulumattomien johtokunnan jäsenten sukupuolijakauman tasapainottaminen	19. kesäkuuta	12 + 1 HR	9 + 1 HR	10 + 1 HR	8
<i>LIBE/JURI</i>	Parlamenttien välinen valiokuntakokous aiheesta "Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luominen: poliisiyhteistyöhön ja oikeudelliseen yhteistyöhön rikosasioissa liittyvien toimien tilanne"	20. kesäkuuta	32 + 1 HR + 3 NO	19 + HR + NO	24 + HR + NO	28

**Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien väliset valiokuntakokoukset Brysselissä
ja muut parlamenttien väliset kokoukset (*)
Vuotta 2013 koskevat tilastot**

(*) Kaikki tapahtumat ovat parlamenttien välisiä valiokuntakokouksia, ellei toisin mainita.

<u>Valiokunta</u>	<u>Tapahtuma</u>	<u>Päiväys</u>	<u>Kansalliset parlamentit</u>			<u>EP</u>
			<u>Jäsen</u>	<u>Kansallinen parlamentti</u>	<u>Kamari</u>	<u>Jäsen</u>
JURI	<u>Seminaari</u> aiheesta ”Ehdotus yhteiseksi eurooppalaiseksi kauppalaiksi: jatkotoimet”	10. heinäkuuta	7	6	6	6
ECON	<u>Keskustelu</u> ”Eurooppalaisen ohjauksen vuoden 2013 kierros”	17. syyskuuta	14	12	12	20
AFET/DROI	Parlamenttien välinen valiokuntakokous aiheesta ”EU:n strategiakehyksen ja toimintasuunnitelman täytäntöönpano ihmisoikeuksien ja demokratian alalla”	25. syyskuuta	19	12	13	18
AFET/SEDE	<u>Kokous avattiin unionin asioita käsittelevien kansallisten valiokuntien puheenjohtajille</u> ”Euroopan puolustuksen tulevaisuus”	5. marraskuuta	14	10	9	25
CONT	Parlamenttien välinen valiokuntakokous aiheesta ”Kohti parempaa rahankäyttöä – malleja menojen parlamentaarista valvontaa varten”	14. marraskuuta	18	13	13	8
LIBE	<u>Kokous avattiin unionin asioita käsittelevien kansallisten valiokuntien puheenjohtajille</u> Euroopan unionin lainvalvontayhteistyö- ja -koulutusvirasto (Europol) sekä neuvoston päätösten 2009/371/YOS ja 2005/681/YOS kumoaminen	14. marraskuuta	7	6	6	43
REGI	Parlamenttien välinen valiokuntakokous aiheesta ”Kohti tuottavia investointeja kasvun ja koheesion edistämiseksi parantamalla synergioita paikallisen, kansallisen ja EU:n tason välillä Eurooppa 2020 -strategian toteuttamiseksi”	27. marraskuuta	25	15	15	21
ITRE	<u>Valiokuntien yhteiskokous</u> aiheesta ”EU:n sisämarkkinat 2000-luvulla”	17. joulukuuta	30 + 3 NO + 1 TR + 2 XK	16 +NO+TR+XK	18 +NO+TR +XK	60
<u>YHTEENSÄ</u>	<u>18 parlamenttien välistä kokousta</u>		<u>404 + 23</u>			

**Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien väliset valiokuntakokoukset
ja muut parlamenttien väliset kokoukset (*) Brysselissä
Vuotta 2014 koskevat tilastot**

(*) Kaikki tapahtumat ovat parlamenttien välisiä valiokuntakokouksia, ellei toisin mainita.

<u>Valiokunta</u>	<u>Tapahtuma</u>	<u>Päiväys</u>	<u>Kansalliset parlamentit</u>			<u>EP</u>
			<u>Jäsen</u>	<u>Kansallinen parlamentti</u>	<u>Kamari</u>	<u>Jäsen</u>
ECON/BUDG/ EMPL	<u>Euroopan parlamentaarinen viikko</u> Parlamenttien välinen kokous aiheesta Euroopan unionin talouden ohjaus- ja hallinta (vakaussopimuksen 13 artikla) Eurooppalaisen ohjausjakson kierrokset 2013 ja 2014	20.–22. tammikuuta	136	28	41	58
	<u>Parlamentaarinen foorumi</u> Isäntinä varapuhemiehet Miguel Angel Martínez ja Othmar Karas ”Euroopan unionin parlamentit globaalissa hallinnossa”	18. helmikuuta	28	15	16	8
FEMM	Parlamenttien välinen valiokuntakokous aiheesta ”Naisiin kohdistuvan väkivallan torjunta – haaste kaikille”	5. maaliskuuta	34	20	22	8
LIBE	<u>Valiokuntien yhteiskokous</u> aiheesta ”Tulevat painopistealueet kansalaisvapauksien ja oikeus- ja sisäasioiden alalla”	19. maaliskuuta	37 +1 AL + 2 XK + 2 ME + 1 TR	24 + AL + XK + ME + TR	19 + AL + XK + ME + TR	60
<u>YHTEENSÄ</u>	<u>4 parlamenttien välistä kokousta</u>		<u>235</u> + 6			

LIITE III

PO JOHTO – suhteet kansallisiin parlamentteihin			
Lainsäädännöllisen vuoropuhelun yksikkö – institutionaalisen yhteistyön yksikkö			
Kahdenväliset vierailut – 2013			
<u>Päiväys</u>	<u>Maa/ kamari</u>	<u>Valiokunta / muu</u>	<u>Vierailun tyyppi</u>
TAMMI- /HELMIKUU			
22. tammikuuta	UK - House of Lords	Alivaliokunnan C EEAS-vierailu Brysseliin	Jäsenten työvierailu
23. tammikuuta	UK - House of Lords	Alivaliokunnan D energiakysely	Jäsenten työvierailu
28. tammikuuta	UK - IE	Brittiläis-irlantilaisen parlamentaarisen yleiskokouksen EU-asioista vastaava valiokunta	Jäsenten työvierailu
30. tammikuuta	UK - House of Lords	Alivaliokunnat E ja F pöytäkirjan 36 kysely	Jäsenten työvierailu
31. tammikuuta	UK - House of Commons	Julkisen hallinnon erikoisvaliokunta	Jäsenten työvierailu
MAALIS- /HUHTIKUU			
4.–5. maaliskuuta	FI - Eduskunta	Eduskunnan suuren valiokunnan valtuuskunta	Jäsenten työvierailu
4.–5. maaliskuuta	LT- Seimas	EU-asioista vastaava valiokunta ja ulkoasiainvaliokunta	BUDG, ECON, ITRE, AFET, IMCO
7.–8. maaliskuuta	LT- Seimas	Puheenjohtajan ennakkovierailu	AGRI, ENVI, REGI, EMPL
18.–19. maaliskuuta	LT- Seimas	Puheenjohtajan ennakkovierailu	ECON, BUDG
9. huhtikuuta	FR - Assemblée Nationale	EU-asioiden valiokunnan jäsen	Jäsenten työvierailu
22. huhtikuuta	IE - Oireachtas	Ulkoasioiden ja kaupan yhteisvaliokunnan valtuuskunta	Jäsenten työvierailu
TOUKO- /KESÄKUU			
13. toukokuuta	UK - House of Commons	Eurooppa-asioista vastaava valiokunta	Jäsenten työvierailu
14.–16. toukokuuta	EE - Riigikogu	Virkamiesten valtuuskunta	Opintomatka
27. toukokuuta	NL - Tweede Kamer	Terveysvaliokunta	ENVI-valiokunnan jäsenet
30. toukokuuta	UK - House of Commons	Virkamiesten valtuuskunta	Opintomatka
25. kesäkuuta	UK - House of Commons	Liikenteen erikoisvaliokunta	Jäsenten työvierailu
26. kesäkuuta	Nordic Council	Sosiaalivaliokunta	Jäsenten työvierailu
27. kesäkuuta	UK - House of Commons	Virkamiesten valtuuskunta	ENVI, ITRE
HEINÄ- /ELOKUU			
SYYS- /LOKAKUU			

24. syyskuuta	PL - Senat	14 valiokunnan puheenjohtajat ja jäsenet	ITRE ja LIBE
24.–25. syyskuuta	SE - Riksdag	Virkamiesten valtuuskunta	Euroopan parlamentin valiokuntien virkamiesten tapaamiset
25.–26. syyskuuta	LV - Saeima	Puhemies, pääjohtaja ja muut	Latvian puheenjohtajakauden valmistelu
26. syyskuuta	NL - Tweede Kamer	Opintomatka	Työlounas Euroopan parlamentin jäsenten kanssa
2. lokakuuta	UK - House of Lords	EU-valiokunta talous- ja rahoitusasiat	Jäsenten työvierailu
2. lokakuuta	RO - Chamber of Deputies	Kamarin puhemies	Tapaaminen Euroopan parlamentin jäsenen Hannes Swobodan kanssa
14. lokakuuta	NL - Tweede Kamer	Valiokuntien avustajat	Tapaamiset Euroopan parlamentin jäsenen Marietje Schaaken ja virkamiesten kanssa
14. lokakuuta	Nordic Council	Valtuuskunta	Jäsenten työvierailu
15. lokakuuta	IT - Senato della Repubblica	Senaattorien valtuuskunta	Jäsenten työvierailu
17. lokakuuta	FR - Assemblée Nationale	EU-asioiden valiokunnan jäsen	Jäsenten työvierailu aiheesta hormonaaliset haitta-aineet
17. lokakuuta	UK - House of Commons	Ympäristön, elintarvikkeiden ja maaseudun valiokunta	Virkamiesten opintomatka
17. lokakuuta	UK - House of Lords	Alivaliokunnat A, B ja E	Jäsenten työvierailu
30. lokakuuta	FR - Sénat		LIBE, FEMM
MARRAS- /JOULUKUU			
4. marraskuuta	UK - House of Lords	EU ulkoasiain alivaliokunta	Jäsenten työvierailu
4.–5. marraskuuta	DK - Folketing	Virkamiesten valtuuskunta	Opintomatka
4.–5. marraskuuta	SE - Riksdag	EU-koordinoinnin osasto	Virkamiesten työvierailu
7. marraskuuta	UK - House of Commons	Walesia käsittelevä valiokunta	Jäsenten työvierailu
12. marraskuuta	UK - House of Lords	Sisämarkkinoiden, infrastruktuurin ja työllisyyden alivaliokunta	Jäsenten työvierailu
13. marraskuuta	UK - House of Commons & UK - House of Lords	Valvontayksikkö ja kirjasto ja ylähuoneen talousvaliokunta	Virkamiesten opintomatka
25. marraskuuta	EE - Riigikogu	EU-asioista vastaava valiokunta	Jäsenten työvierailu
27. marraskuuta	Nordic Council	Pohjoismaiden neuvoston puheenjohtaja	Jäsenten työvierailu
26. marraskuuta	NL - Tweede Kamer	Henkilöstöhallinto	Opastettu kierros Euroopan parlamentissa
2. joulukuuta	AT Parliament	EU-asioiden osasto	Virkamiesten opintomatka
3. joulukuuta	DK - Folketing	Virkamiesten valtuuskunta	Valiokunnan kokoukset
4. joulukuuta	ES - Cortes	EU-, ulko- ja talousasioiden valiokunta	Jäsenten työvierailu

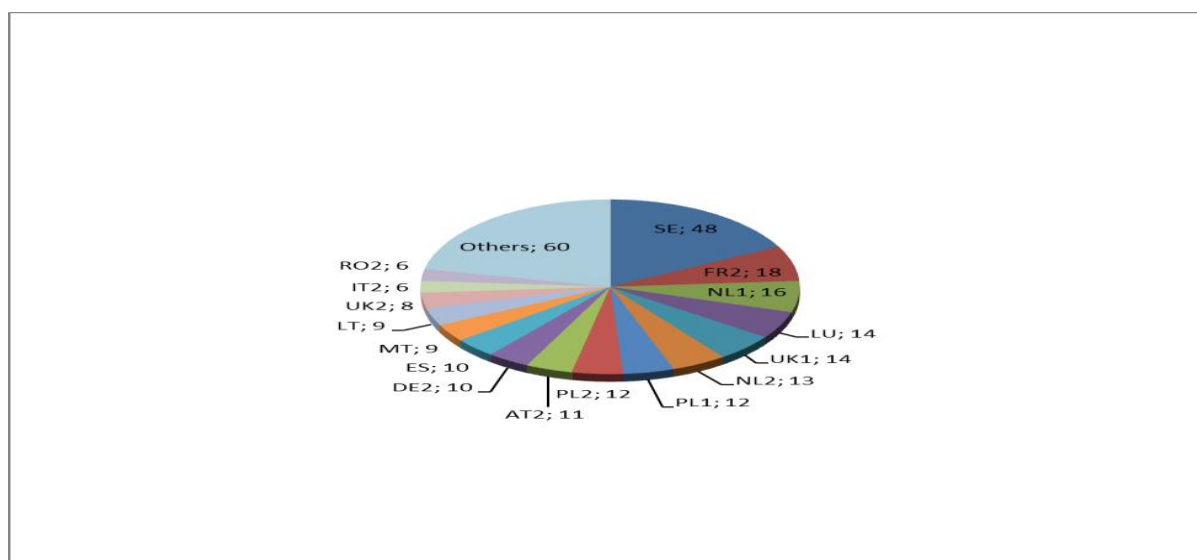
**LUETTELO LIITTEESSÄ IV KÄYTETYISTÄ
KANSALLISTEN PARLAMENTTIEN / KAMARIEN
LYHENTEISTÄ**

AT1	Itävalta	Nationalrat	IT1	Italia	Camera dei Deputati
AT2	Itävalta	Bundesrat	IT2	Italia	Senato della Repubblica
BE1	Belgia	Chambre des Représentants	LV	Latvia	Saeima
BE2	Belgia	Sénat	LT	Liettua	Seimas
BG	Bulgaria	Narodno sabranie	LU	Luxemburg	Chambre des Députés
CY	Kypros	Vouli ton Antiprosopon	MT	Malta	Kamra tad-Deputati
CZ1	Tšekin tasavalta	Poslanecká sněmovna	NL1	Alankomaat	Tweede Kamer
CZ2	Tšekin tasavalta	Senát	NL2	Alankomaat	Eerste Kamer
HR	Kroatia	Hrvatski Sabor	PL1	Puola	Sejm
DK	Tanska	Folketinget	PL2	Puola	Senat
EE	Viro	Riigikogu	PT	Portugali	Assembleia da República
FI	Suomi	Eduskunta	RO1	Romania	Camera Deputaților
FR1	Ranska	Assemblée nationale	RO2	Romania	Senatul
FR2	Ranska	Sénat	SK	Slovakia	Národná rada
DE1	Saksa	Bundestag	SI1	Slovenia	Državni zbor
DE2	Saksa	Bundesrat	SI2	Slovenia	Državni svet
EL	Kreikka	Vouli ton Ellinon	ES	Espanja	Congreso de los Diputados
HU	Unkari	Országgyűlés	ES	Espanja	Senado
IE1	Irlanti	Dáil Éireann	SE	Ruotsi	Riksdagen
IE2	Irlanti	Seanad Éireann	UK1	Yhdistynyt kuningaskunta	House of Commons
			UK2	Yhdistynyt kuningaskunta	House of Lords

LIITE IV

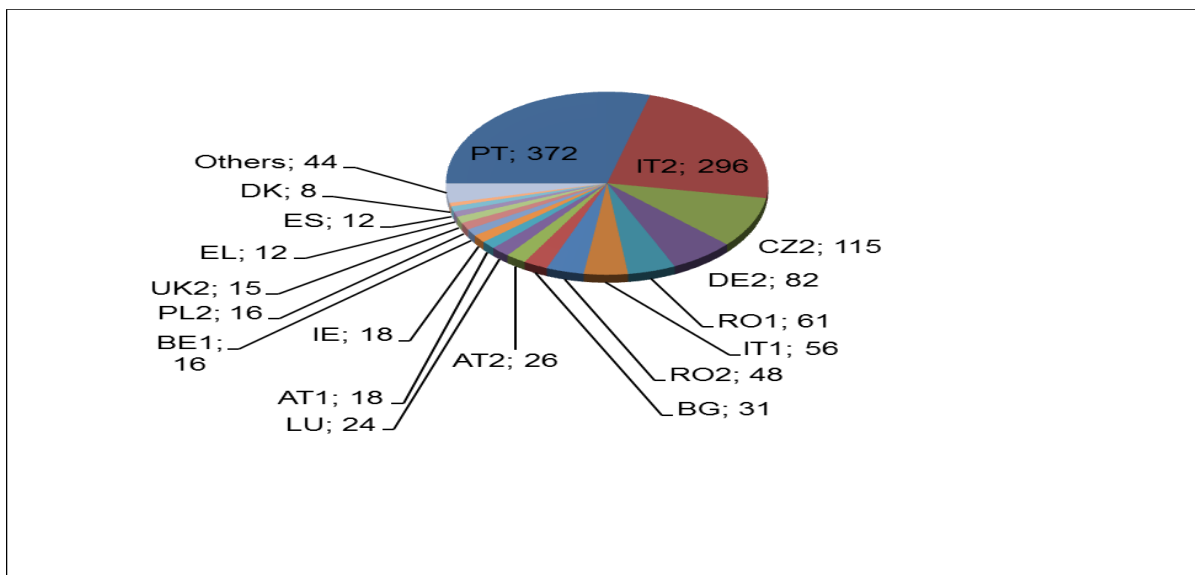
Ennakkovaroitusmekanismia koskevat tiedot

Parlamenttien kamarien laatimat perustellut lausunnot (2010–2013)¹⁷

¹⁷ Parlamentit/kamarit, jotka ovat laatineet korkeintaan viisi perusteltua lausuntoa, on koottu ryhmään ”muut”: 5 PL:a: CY, IT1; 4 PL:a: DK, RO1; 3 PL:a: BE1, CZ1, CZ2, DE1, EL, FI, PT, SK; 2 PL:a: AT1, BE2, BG, IE*, IE1, LV; 1 PL: EE, FR1, HU, IE2, NL*, SI1; 0 PL:a: HR, SI2 (*= kumpikin kamari yhdessä).

Parlamenttien kamarien laatimat perustellut lausunnot (2010–2013)¹⁸

¹⁸ Parlamentit/kamarit, jotka ovat laatineet korkeintaan viisi perusteltua lausuntoa, on koottu ryhmään ”muut”:
5 esitystä: PL1; 4 esitystä: CY; CZ1, EE, LT, UK1; 3 esitystä: FR2, NL2; 2 esitystä: FI, FR1, MT, NL1; 1 esitys: BE2; DE1, HU, LV, SE; 0 esitystä: HR, SI1, SI2, SK.

LIITE V

ECPRD

A. Kysymykset, joista Euroopan parlamentin poliittiset elimet ja hallinnolliset yksiköt esittivät ECPRD-verkostolle vertailupyyntöjä vuonna 2013:

- Jäsenten toimistokalusteet ja TVT-laitteisto
- Parlamenttien ulkosuhteet
- Toissijaisuusperiaatteen rikkominen Lissabonin sopimuksen pöytäkirjassa N:o 2 olevassa 8 artiklassa – parlamentteja koskevat määräykset
- Avustajien työsopimusten päättämiseen liittyvät oikeudelliset velvoitteet
- EU:n parlamenttien naisjäsenten nimet
- Säännöt kansallisen parlamentin jäsenyyden vastaanottamisesta
- Ylimpien tarkastuselinten tarkastuskertomusten vertailu kansallisten talousarvioiden täytäntöpanon valvonnan yhteydessä (nyt asiakirjojen kanssa)

B. ECPRD:n seminaarit ja sääntömääräiset kokoukset vuonna 2013

Tapahtuma	Paikka	Päiväys
2013 seminaarit		
"TVT:aan perustuvaa parlamenttia koskevien kokemusten ja ratkaisujen jakaminen"	Baku	28.–29. marraskuuta
"Nykytekniikka parlamentin toiminnan tukena – perinteet ja haasteet"	Pietari	19.–21. syyskuuta
"Uudet verokehukset"	Wien	20.–21. kesäkuuta
Pitkän aikavälin kansallisten strategioiden hyväksymistä koskevat menettelyt ja käytännöt parlamenteissa	Tallinna	30.–31. toukokuuta
"Parlamenttien kirjastot ja arkistot ja niiden asema maidensa historiallisen ja kulttuuriperinnön säilyttämisessä"	Pariisi	31. toukokuuta – 1. kesäkuuta
Seminaari "Parl@mentit verkossa XI – digitaalisen parlamentin toteutus"	Lontoo	2.–3. toukokuuta
"Parlamentaarinen tutkimus ja parlamentin jäsenten käytettävissä olevien tietolähteiden monipuolisuus"	Praha	3.–5. huhtikuuta
2013 sääntömääräiset kokoukset		
Yhteyshenkilöiden vuotuinen kokous	Varsova	17.–19. lokakuuta
Toimeenpanokomitean kokous	Wien	12.–13. syyskuuta
Toimeenpanokomitean kokous	Tukholma	21.–22. maaliskuuta

**Tämä on suhteista kansallisiin parlamentteihin
vastaavan osaston julkaisu
Johdon pääosasto
Euroopan parlamentti
<http://www.europarl.europa.eu/webnp/>**